

GŁOS RADOMSZZCZAŃSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Towarzysz Józef Stalin

w otoczeniu przywódców partii komunistycznych i robotniczych **PRZYJMUJE POZDROWIENIA OD CAŁEJ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI**

MOSKWA (PAP). — Jak już donosiliśmy, 21 grudnia br. odbyła się w sali Teatru Wielkiego w Moskwie uroczysta akademii ku czci 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

W udekorowanej sali Teatru Wielkiego zebrał się przedstawicielstwo starego i młodego pokolenia bohaterów narodu radzieckiego, który przeszedł przez okrutny szlak walki i zwycięstw pod przewodnictwem wielkiej partii Lenina - Stalina. W głębi sali jasnie ozdobo- nym kwieciami portret Stalina, a wokół niego wspaniale iluminowane sztandary 16 republik związkowych. Sala wypełniona jest po brzegi... następuje emocjonująca chwila. Do stołu przydykano podchodzi: Stalin, Mołotow, Malenkow, Woroszyłow, Beria, Kaganowicz, Mikojan, Chruszczow, Bulganin, Szernnik, Kosygin, Susłow, Pomumarenko i Szkiariatow oraz członkowie komite- tu, utworzonego przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w związku z 70-leciem urodzin Józefa Stalina. Wybuch burzliwa i długotrwała owacja. Wszyscy wstają i gorąco witają Stalina i jego współpracowni- ków. Miejsce przy stole przydykano

Uroczysta Akademia w Moskwie

zajmują również przedstawiciele bratnich partii komunistycznych i robotniczych, którzy przybyli do Moskwy: Mao - Tse - Tung, To- gliatti, Dolores Ibaruri, Rakosi, Georgiu Dej, Marty, Czerwenkow, Siroki, Józwiak - Witold, Ville Pessi, Koeplenig, Ulbricht, Cedebal i Kim Du - Bon.

W uporczywej walce z niekczemny- mi wrogami rewolucji, z wrogami ludu, którzy usiłowali cofnąć nasz kraj ku ustrojowi burżuazyjnemu — Tow. Stalin obronił i rozwinął leni- nizm, rozwinął teorię leninowską, o

możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, uzbroił tą teorią partię i milionowe masy ludzi pracy i wcielił ją w życie.

Pod kierownictwem Tow. Stalina zrealizowała partia bolszewicka so- cjalistyczne uprzemysłowienie kraju, rekonstrukcję techniczną całej gos- podarki narodowej, zjednoczyła wi- lomilionowe masy chłopstwa w kol-

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Przemówienie Tow. Szernnika

Pozwólcie mi, abym w imieniu waszym, w imieniu całego narodu radzieckiego złożył gorące gratula- cje Józefowi Stalinowi w związku z dniem 70 rocznicy Jego urodzin, z dniem okrzysną chwila — i życzył mu z całego serca dobrego zdrowia i wielu lat życia ku szczęściu i rado- ci naszego narodu i mas pracujących całego świata. (Burzliwe, długotrwa- le oklaski).

Wraz z Leninem Towarzysz Stalin kierował bohaterką walką partii bolszewickiej o ustanowienie dykta- tury proletariatu, o zwycięstwo wła- dzy radzieckiej. W latach wojny domowej i inter- wencji Towarzysz Stalin wraz z Le- ninem zmobilizował naród do rozgo- mienienia sił burżuazyjno - obywatel- skich i wyeliminowania ich z życia pa-ństwa, prowadząc odważnie klasę robotni- czą i wszystkich ludzi pracy naprzód — szlakiem leninowskim (Burzliwe oklaski).

Wraz z Leninem Towarzysz Stali- n kierował bohaterką walką partii bolszewickiej o ustanowienie dykta- tury proletariatu, o zwycięstwo wła- dzy radzieckiej. W latach wojny domowej i inter- wencji Towarzysz Stalin wraz z Le- ninem zmobilizował naród do rozgo- mienienia sił burżuazyjno - obywatel- skich i wyeliminowania ich z życia pa-ństwa, prowadząc odważnie klasę robotni- czą i wszystkich ludzi pracy naprzód — szlakiem leninowskim (Burzliwe oklaski).

Wraz z Leninem Towarzysz Stali- n kierował bohaterką walką partii bolszewickiej o ustanowienie dykta- tury proletariatu, o zwycięstwo wła- dzy radzieckiej. W latach wojny domowej i inter- wencji Towarzysz Stalin wraz z Le- ninem zmobilizował naród do rozgo- mienienia sił burżuazyjno - obywatel- skich i wyeliminowania ich z życia pa-ństwa, prowadząc odważnie klasę robotni- czą i wszystkich ludzi pracy naprzód — szlakiem leninowskim (Burzliwe oklaski).

Imię Stalina — to symbol zwycięstwa Komunistów

Pismo gratulacyjne KC WKP(b) i Rady Ministrów ZSRR do Józefa Stalina

Moskwa (PAP), KC WKP(b) i Ra- da Ministrów ZSRR wystosowały na stępującą pismo gratulacyjne do Jó- zefa Stalina:

DO TOWARZYSZA STALINA — WIELKIEGO WODZA I NAUCZY- CIAŁA, KONTYNUATORA NIE- SMIERTELNEGO DZIEŁA LENA- NA.

Drogi Przyjacielu, Towarzyszu Broni, Nauczyciela i Wodzu!

Komiteł Centralny Wszech- związkowej Komunistycznej Partii Bolszewików i Rada Ministrów ZSRR w dniu 70 rocznicy Twoich urodzin serdecznie pozdrawia Ciebie, Wielkiego Towarzystwa Broni i Przy- jaciele Lenina, Genialnego Kontynu-atora Jego nieśmiertelnego dzieła, nieustraszonego Budowniczego Komu- nizmu, Naszego Mądrego Nauczycie- la i Wodza!

Wraz z Leninem tworzyłeś, To- warzystwo Stalin, Partię Bolszewi- ków, w ścisłej przyjaźni i wspól- nym celu z Leninem opracowywałeś ide- ologię, organizację, taktykę i teore- tyczne podstawy socjalizmu, hartowa- łaś Partię w zacietej walce o wyzwolenie ludzi pracy i prze- kształcałaś ją w najpotężniejszą na świecie partię rewolucyjną.

Jako nieustraszony rewolucjoni- sta, genialny teoretyk i wielki orga- nizator poprowadziłeś wraz z Le- ninem pewnie i śmiało, stanowczo i rozważnie Partię i klasę robotniczą do powstania zbrojnego i do Rewo- lucji Socjalistycznej.

Byłeś, Towarzyszu Stalin, wraz z Leninem, inicjatorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji

Wraz z Leninem Towarzysz Stali- n kierował bohaterką walką partii bolszewickiej o ustanowienie dykta- tury proletariatu, o zwycięstwo wła- dzy radzieckiej. W latach wojny domowej i inter- wencji Towarzysz Stalin wraz z Le- ninem zmobilizował naród do rozgo- mienienia sił burżuazyjno - obywatel- skich i wyeliminowania ich z życia pa-ństwa, prowadząc odważnie klasę robotni- czą i wszystkich ludzi pracy naprzód — szlakiem leninowskim (Burzliwe oklaski).

Stalinowskie Nagrody Pokoju

Kierowany przez Józefa Stalina Związek Radziecki jest przodującą siłą w walce o pokój. Związek Ra- dziecki jest inicjatorem i bojowni- kiem rozbrojenia oraz zakazu bro- ni atomowej i innych środków ma- sowego niszczenia. Związek Ra- dziecki walczy o poszanowanie umów międzynarodowych i o osta- teczne usunięcie pozostałości woj- ny, to jest o zawarcie sprawiedli- wych traktatów pokojowych. Zwią- zek Radziecki walczy niezmordowa- nie o pokojowe współżycie dwu sy- stemów gospodarczo - politycznych istniejących dziś na świecie i jest najbardziej zdecydowanym prze- ciwnikiem polityki dyktowania woli mocarstw silniejszych słab- szym państwom.

Z prawdziwym uznaniem wita- my też dekret Prezydium Rady Najwyższej ZSRR o ufundowaniu Międzynarodowych Nagród Sta- linowskich za działalność na polu utrwalania pokoju między nardo- mi. Nikt nie jest bardziej powołan- ny do ufundowania tego rodzaju nagrody, niż Prezydium Rady Naj- wyższej ZSRR, kraju będącego czo- łową siłą w walce o pokój. Żadna nazwa nie jest bardziej odpowiednia dla nagrody za działalność pokojo- wą, niż nazwa Stalina — chorażego pokoju światowego. Żaden dzień nie jest bardziej odpowiedni dla przyznania nagrody za działalność pokojową, niż dzień urodzin Józefa Stalina, którego imię jest sztan- darem wszystkich walczących o pokój.

W uroczystości udział wzięli prze- wodniczący Ogólnokrajowego Komite- tu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge- neralissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

W uroczystości udział wzięli prze- wodniczący Ogólnokrajowego Komite- tu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge- neralissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

Obrońca socjalizmu przed trockistowskimi zdrajcami

Bezłitośnie demaskowałeś zbrodni- cze, przestępcze usiłowania wrogo- go ludu — rozbrojenia Partii pod względem ideologicznym, rozbitcia jej jednoci i doprowadzenia do zguby władzy radzieckiej i socjali- stycznej rewolucji. W zaciekłej wal- ce przeciwko zdrajcom i renegatom sprawy socjalizmu, przeciwko trocki- stom, bucharinowcom, nacjonalistom burżuazyjnym i innym wrogom — wokół Ciebie, Towarzyszu Stalin, ukształtował się tron kierowniczy naszej Partii, który obronił niezwy- czołony sztandar Lenina, zjednoczył Partię Komunistyczną i wyprowa- dził naród radziecki na szeroką drogę budowy socjalizmu.

Konstytucja Stalinowska

gwiazdą przewodnią pracującej ludzkości

Konstytucja ZSRR, słuszenie na- zwana przez naród Konstytucją Sta- linowską, utrwaliła gigantyczne zwycięstwa socjalizmu, stała się si- łą przyciągającą, gwiazdą przewod- nią dla całej pracującej ludzkości. Operując się na bogatym doświad- czeniu istnienia Kraju Rad, stwo- rzył, Towarzyszu Stalin, naukę o państwie socjalistycznym, stanowią- cą jednolitą i skończoną całość. Roz- wijając leninizm doszedł do gene- ralnego wniosku o możliwości zbu- dowania komunizmu w naszym kra- ju i o konieczności zachowania poń- stwa przy ustroju komunistycznym. Jeżeli pozostanie kapitalistyczne o- tarcenie.

Zwycięzimy w walce o Polskę Socjalistyczną

Wychowani przez Józefa Stalina ludzie radziecy zwalczają z całą energią wszystkie prądy ideowo- polityczne, głoszące nienawiść, u- cisk, dyskryminację i wilez prawo silniejszego. Ludzie radziecy są bojownikami postępowej, humani- stycznej kultury socjalistycznej, głoszącej pokój i równouprawnie- nie narodów i ras.

W uroczystości udział wzięli prze- wodniczący Ogólnokrajowego Komite- tu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge- neralissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

W uroczystości udział wzięli prze- wodniczący Ogólnokrajowego Komite- tu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge- neralissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

Ludność Stolicy składa w Ambasadzie ZSRR życzenia dla Generalissimusa Stalina

W uroczystości udział wzięli prze- wodniczący Ogólnokrajowego Komite- tu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge- neralissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

Uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

W uroczystości udział wzięli prze- wodniczący Ogólnokrajowego Komite- tu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge- neralissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

Uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

W uroczystości udział wzięli prze- wodniczący Ogólnokrajowego Komite- tu Uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge- neralissimusa Stalina — Prezydent RP Bolesław Bierut, przewodniczący KC PZPR.

Cały świat składa hołd Stalinowi

IMIE STALINA —

to symbol zwycięstwa Komunistów

Pismo gratulacyjne KC WKP(b) i Rady Ministrów ZSRR

do Józefa Stalina

Z całego świata napływają depesze o przebiegu uroczystości i obchodów ku czci 70 rocznicy urodzin Generała Józefa Stalina. Obchody ku czci Wielkiego Jubileusza były ma-

Związek Radziecki

Z całego kraju radzieckiego napływają nieustannie meldunki o przedterminowym wykonaniu zobowiązań, podjętych dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

O nowych sukcesach produkcyjnych meldują radzieccy górnicy i hutnicy, pracownicy przemysłu i transportu oraz kolchoźnicy radzieccy.

Niezwykle uroczyste i radośnie obchodził naród radziecki dzień urodzin swego Wodza i Nauczyciela.

W dzień 70 rocznicy urodzin w Ga-

nifastycznym i imponującym przebiegiem sił obozu walki o pokój, były wyrazem głębokiej miłości i przyjaźni dla narodów Związku Radzieckiego i Józefa Stalina.

lerii Tretjakowskiej otwarto wystawę poświęconą Wielkiemu Jubilatowi. We wszystkich teatrach moskiewskich wystawiono w tym historycznym dniu sztuki, poświęcone Józefowi Stalinowi.

Odbyły się uroczyste sesje naukowe Wszechnarodowej Akademii Rolniczej im. Lenina i Akademii Nauk Pedagogicznych Federacji Rosyjskiej.

W całym kraju, w stolicach republik, miastach i wsiach odbyły się uroczyste zebrania i akademie, poświęcone dostojnemu Jubilatowi.

Delegacja polska złożyła wieniec w Mauzoleum Lenina

Delegacja polska, która przybyła do Moskwy na uroczystości 70-lecia urodzin Józefa Stalina, złożyła wieniec w Mauzoleum Lenina.

Delegacji na czele z gen. Franciszkiem Józefakiem-Witoldem towarzyszył chargé d'affaires Ambasady Polskiej w Moskwie J. Zambrowicz oraz pracownicy Ambasady.

Członkowie delegacji polskiej zwie-

dzili również groby pochowanych u podnóża Kremła wielkich działaczy partii bolszewickiej — Swierdłowa, Kalina, Dzierżyńskiego, Frunzego i Zdanowa.

Wieniec w Mauzoleum Lenina złożyli również członkowie wszystkich delegacji zagranicznych, przybyłych na uroczystości jubileuszowe do stolicy ZSRR.

Attache wojskowi krajów demokracji ludowej — składają życzenia

Attache wojskowy R.P. w Moskwie gen. Prus-Wieczkowski wraz z attache wojskowymi Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Czesosłowackiej, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Węgierskiej Republiki Ludowej, Bułgarskiej Republiki Ludowej i Alba-

ńskiej Republiki Ludowej złożyli na ręce szefa sztabu generalnego radzieckich sił zbrojnych gen. Sztamienki adres wyrażający najgorętsze i najserdeczniejsze życzenia dla Generała Józefa Stalina, z okazji 70-lecia Jego urodzin.

Stany Zjednoczone

Sesja Rady Narodowej Tow. Przyjaźni Amerykańsko-Radzieckiej

Z okazji 70-lecia urodzin Józefa Stalina odbyła się w Nowym Jorku specjalna sesja Rady Narodowej Towarzystwa Przyjaźni Amerykańsko-Radzieckiej.

Sesję zabrał dr Hanton, stwierdzając między innymi, że Towarzystwo łączy się z narodem całego świata i przesyła Wielkiemu Jubilatowi najserdeczniejsze życzenia.

Referat o życiu Stalina i jego roli w rozwiązaniu zagadnienia narodowego w ZSRR wygłosił postępowy

pisarz W. Mandel. O roli Józefa Stalina w walce o pokój druzszy referat wygłosił prof. Word. Zebrani wystosowali depeszę gratulacyjną do Józefa Stalina, w której zapewniają, że dołożą wszelkich starań dla osiągnięcia współpracy między Stanami Zjednoczonymi i ZSRR — gdyż współpraca taka leży w interesie obu narodów.

Duchowni słowaccy do Józefa Stalina

Ponad 300 duchownych rzymskokatolickich ze Słowacji przesłało Generalissimo Stalinowi z okazji 70 rocznicy Jego urodzin adres z pozdrowieniami i gratulacjami.

My, słowaccy księża katolicki — czytamy między innymi — zdajemy sobie sprawę z faktu, że Związek Radziecki pod Pańskim mądrym kierownictwem był tą siłą, która doprowa-

dziła wszystkie słowiańskie, demokratyczne narody do zwycięstwa nad największym wrogiem ludzkości — faszyzmem, zmierzającym do wyniszczenia wiary i kościoła. Dlatego bogostawimy Pana, jako najbardziej gorliwego obrońcę sprawy pokoju, jako tego, który wskazuje nam drogę, wiodącą do zabezpieczenia spokojnego życia wszystkim ludom na całym świecie.

Prokurator żąda surowej i sprawiedliwej kary

dla agentów wywiadu francuskiego w Polsce

WROCLAW (PAP). — Surowej i sprawiedliwej kary żądał w dniu 22 bm. po południu dla oskarżonych prokurator wojskowy, mjr. dr Jan Orliński w szóstym dniu procesu agentów wywiadu francuskiego przed Rejonowym Sądem Wojskowym we Wrocławiu.

Rzecznik oskarżenia zaczął swe przemówienie od stwierdzenia, że dla całego narodu polskiego ci ludzie, którzy zasiadli na ławie oskarżonych i ich mocodawcy nie reprezentują na rodu francuskiego, narodu o wielkich tradycjach wolnościowych, narodu, dla którego żywymi wszyscy przyjął jak najszerszą, sementowaną wspólnie przelaną krwią pod hasłami: „Za wolność naszą i waszą”. Dr Orliński omówił obszernie tradycyjną walkę narodu polskiego i francuskiego z imperializmem niemieckim, stwierdzając, że oskarżonych dzieli od narodu francuskiego mur, z którego jednej strony znajduje się 700 milionów ludzi pragnących pracować w spokoju i budować nowe, szczęśliwe życie, zaś z drugiej strony znajdują się oskarżeni, ich mocodawcy — ci, którym solą w oku są osiągnięcia pokojowe i odbudowa państw demokracji ludowej.

Oskarżona Bassaler i „Franzose” Feldeisen oraz Hoffman, nie są dla nas reprezentantami narodu francuskiego, tak, jak Kubisiak nie jest reprezentantem narodu polskiego — działalność oskarżonych godzi również w naród polski, jak i francuski.

Dr Jan Orliński przypomniał, iż w toku przewodu sądowego ustalono w sposób niezbity, że wywiad francuski swoja działalność szpiegowską na te-

renie Polski rozwinął szeroko w roku 1946. Początkowo działał on pod niewinnym szyldem: „Francuska misja poszukiwawcza i repatriacyjna”.

Misja korzystała z polskiej gościnności, korzystała z daleko idącej pomocy polskich władz.

Zamiast jednak odszukiwać groby poległych i zmarłych w czasie okupacji niemieckiej żołnierzy francuskich, członków Misji z kpt. Pallandre, kpt. Massonet, por. Faudry na czele, korzystając z usług specjalnie dobranej i specjalnie wytworzonej personelu pomocniczego, zajmowali się odszukiwaniem i rozpracowywaniem jednostek wojskowych i lotnisk wojskowych.

Zamiast interesować się obywatelami francuskimi, których zawierucha wojenna rzuciła na ziemię polskiej, ludzie ci interesowali się w pierwszym rzędzie obiektami fabrycznymi i wojskowymi, organami UB, MO itd.

Mocodawcy z centralnej służby wywiadowczej w Paryżu zdawali sobie jednak sprawę, że zbyt długotrwała działalność Misji musi wzbudzić podejrzliwość i dlatego już z góry zaczęli tworzyć na terenie Państwa Polskiego inną SIĘĆ SZPIEGOWSKA.

Centrala służby wywiadowczej w Paryżu, tzw. SD ECE, podległa ministrowi spraw wojskowych, organizowała sieć szpiegowską wywiadu francuskiego w Polsce, wykorzystując niektórych oficjalnych przedstawicieli rządu francuskiego, akredytowanych przy Rządzie Polskim, którzy w rzeczywistości byli pracownikami centrali służby szpiegowskiej, podległymi wyłącznie rozkazom tej centrali w Paryżu.

Osobnicy ci wykorzystali w per-

(Dokończenie ze str. 1)

Naród nasz ożywiony jest płoźmiennym, życiodajnym patriotyzmem radzieckim. Pod Twoim przewodnictwem Partia Bolszewików dokonała prawdziwej rewolucji kulturalnej w ZSRR.

Wielki Stalin mądry przywódca Partii i Państwa

W każdej przemianie, w dużej czy małej, podnoszącej naszą Ojczyznę na coraz wyższy poziom, jest Twoja mądrość, Twoja niepomaganą energią i żelazna wola.

Jest szczęściem dla nas, zwycięstwem dla naszego narodu, że Wielki Stalin, jako przywódca Partii i Państwa, kieruje i inspirował twórczą pracę narodu radzieckiego dla rozkwitu naszej pełnej chwały Ojczyzny. Pod Twoim przewodnictwem, Towarzystwo Stalin, Związek Radziecki stał się wielką i niezwykłą siłą.

Gdy Niemcy hitlerowskie narzuciły wojnę Związkowi Radzieckiemu i nad Ojczyznę naszą zawisło śmiertelne niebezpieczeństwo, słana, Towarzystwo Stalin, na czele zbrojnej walki narodu radzieckiego przeciwko faszyzmowi — najzacieklejszemu wrogowi ludzkości, zmobilizował wszystkich ludzi radzieckich do wielkiej wojny w obronie Ojczyzny, dałś narodowi radzieckiemu i jego siłom zbrojnym natchnienie do legendarnych, bohaterkich czynów.

Zbawca cywilizacji i pogromca faszystowskich bandytów

Partia Lenina — Stalina zjednoczyła wysiłki frontu i zapleczca. Twój geniusz wojskowy i organizatorski dał nam zwycięstwo nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią. Jako wielki dowódca wojskowy i organizator zwycięstwa stworzyłś Towarzystwo Stalin, przodując radziecką naukę wojenną. Kierowane przez Ciebie bitwy — to wspaniałe przykłady operacyjnej i strategicznej sztuki wojennej.

Wychowane i wyszkolone przez Ciebie doskonałe kadry wojskowe zrealizowały zaszczytne stalinowskie plany rozgromienia wroga.

Wszystkie uczołi ludzie na świecie, wszystkie przyszłe pokolenia będą sławić Związek Radziecki i Ciebie, Towarzystwo Stalin, jako tego, który zbawił światową cywilizację od faszystowskich bandytów.

W warunkach powojennych cały naród radziecki, kierując się Twoimi wskazaniami, rozwiniął swą twórczą inicjatywę, aby jak najszybciej zlikwidować skutki wojny, urzeczywistnić gigantyczne plany dalszego

rozwoju gospodarki narodowej i kultury kraju socjalizmu, aby podnieść dobrobyt ludzi pracy.

Leninowsko — stalinowskie idee o współzawodnictwie socjalistycznym są dla radzieckich patriotów natchnieniem do nowych wspaniałych osiągnięć na froncie pracy. Rozbudził one wielką energię w sercach milionów ludzi radzieckich w imię realizacji wielkiego celu — zwycięstwa komunizmu.

Z największą stanowczością i przetrakliwością nadajesz, Towarzystwo Stalin, kierunek polityce zagranicznej Związku Radzieckiego, walcząc o pokój i bezpieczeństwo dużych i małych narodów. Wrócił niepomnieć nie autorytet międzynarodowy ZSRR jako ostoi pokoju i demokracji.

Wierny i nieugięty rzecznik pokoju

Ludzie pracy krajów kapitalistycznych i kolonialnych widzą w Tobie wiernego i nieugiętego rzecznika pokoju i obrońcę żywotnych interesów narodów wszystkich krajów. Wznieśliś w sercach wszystkich prostych ludzi na całej kuli ziemskiej niezachwianą wiarę w słuszną sprawę walki o pokój na świecie, o niezależność narodową ludów, o przyjaźń między narodami.

Związek Radziecki odegrał pod Twoim kierownictwem, Towarzystwo Stalin, decydującą rolę w wywołaniu mas pracujących krajów demokracji ludowej od ciemności faszystowskich, spod jarzma kapitalistów i obszarników. Narodził się

krajów ożywione są uczuciem wdzięczności do Ciebie za bezinteresowną braterską pomoc, jakiej udzielił im Związek Radziecki w ich rozwoju gospodarczym i kulturalnym.

Wielki Koryfeusz Nauki! Twe klasyczne dzieła, rozwijające teorię marksistowską — leninowską w odniesieniu do nowej epoki, epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej, epoki zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju, są największym skarbem ludzkości, encyklopedią rewolucyjnego marksizmu.

Z dzieł tych ludzie radzieccy i czolowi przedstawiciele mas pracujących wszystkich krajów czerpią wiedzę, pewność i nowe siły w walce o zwycięstwo sprawy klasy robotniczej, znajdują odpowiedzi na najbardziej palące zagadnienia współczesnej walki o komunizm. Twe prace w kwestii narodowo — kolonialnej oświełają jasnym płomieniem drogę narodowo — wyzwolenczego ruchu ludów w krajach kolonialnych i zależnych. Ołbrzymie sukcesy sił pokoju, demokracji i socjalizmu opronienio- ne są leninowsko — stalinowską myślą rewolucyjną.

Wielki Budowniczy Komunizmu! Uczysz wszystkich bolszewików, aby stawali sobie i innym wysokie wymagania, uczysz śmiało krytyki niedociągnięć i uprzedzasz, że nie wolno poprzestawać na tym, co osiągnięto i upajać się sukcesami. Uczysz, że KRYTYKA I SAMOKRYTYKA TO SKUTEKNA BRON W WALCE O KOMUNIZM, że nieodzownymi cechami kadry partyjnych i radzieckich powinna być bolszewicka skromność, troskliwość i pełne uwagi ustosunko-

wanie się do potrzeb ludu, wysoka ideaowość i wierność zasadom w walce przeciwko wszystkim przejawom ideologii burżuazyjnej.

Drugi Towarzystwo Stalin! Zawsze ucz się i uczysz nas, bolszewików, byśmy byli takimi, jakim był WIELKI LENIN, byśmy, nie szczędząc sił, służyli swemu narodowi, byśmy przy czyniali się wszechstronnie do dalszego rozwoju naszej ukochanej Ojczyzny i byśmy czynili wszystko dla zwycięstwa komunizmu.

Partia bolszewicka, naród radziecki i cała postępową ludzkość widzą w Tobie Nauczyciela i Wodza, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina.

Imię Stalina jest najdroższym imieniem dla naszego narodu, dla prostych ludzi na całym świecie Imię Stalina — to symbol przyszłego zwycięstwa komunizmu.

Serca ludzi radzieckich i milionów ludzi pracy na całej kuli ziemskiej przepełnione są gorącą miłością do Ciebie — Wielki Stalinie!

Wielkie to szczęście żyć i tworzyć w naszym radzieckim kraju, należeć do Partii Lenina — Stalina, do bohaterckiego pokolenia ludzi radzieckich, którzy w epoce stalinowskiej walczą pod kierownictwem Stalina o triumf komunizmu!

Przyjmij Nauczycielu nasz i Wodzu, nasz najlepszy Przyjacielu i Towarzystwo broni serdeczne życzenia długich lat zdrowia i owocnej pracy dla dobra Partii Bolszewickiej, narodu radzieckiego, dla szczęścia mas pracujących całego świata.

NIECH ŻYJE NASZ UKOCHANY STALINI!

Komitet Centralny Wszechnarodowej Komunistycznej Partii (bolszewików), Rada Ministrów ZSRR.

Przemówienie Towarzysza Szvernika na Centralnej Akademii w Moskwie

(Dokończenie ze str. 1-ej)

chozach, zapewniła zwycięstwo socjalizmowi i raz na zawsze unicestwiła wyzysk człowieka przez człowieka, zlikwidowała bezrobocie i nędzę oraz stworzyła szerokie możliwości wzrostu dobrobytu i poziomu kulturalnego narodu.

W wyniku zwycięstwa socjalizmowi powstała i wzmocniła się jedność moralna — polityczna społeczeństwa radzieckiego, utrwaliła się przyjaźń narodów.

W dniach wielkiej wojny narodowej przeciwko zaborem niemieckim — faszystowskim oraz imperialistom japońskim Tow. Stalin wziął na siebie funkcje głównodowodzącego siłami zbrojnymi okrytej chwałą Armii Radzieckiej i stanął przed

obliczem świata jako Wódz potężnego narodu, jako Największy Strateę i Dowódca wojskowy wszystkich czasów oraz nieprzeconiony twórca najbardziej przodującej — radzieckiej nauki wojennej. (Okłaski)

Pod przewodnictwem Tow. Stalina rada radziecka nie tylko przepędziła okupantów z kraju ojczystego, lecz również wyzwoliła inne narody spod jarzma faszystowskiego. Pod wpływem tego zwycięstwa robotnicy i chłopcy krajów Europy Środkowej i południowo — wschodniej oraz Chin, kierowani przez partie komunistyczne — obalili nowe nawiązane rządy reakcyjne i utworzyli władzę własną, ludowo — demokratyczną.

Naród radziecki pod kierownictwem partii bolszewickiej pewnie kroczy naprzód, osiągając stale wykonanie wielkich planów Stalinowskich, dalszego rozwoju sił wytwórczych i przekształcenia przyrody, potę, aby postawić ją w służbę człowieka.

Pod kierownictwem Tow. Stalina, na podstawie rozwijającej się w naszym kraju nauki, opierającej się o produkcję — stale rozszerza i pogłębia się łączność pomiędzy uczonymi a przodującymi robotnikami i specjalistami.

Wszystkie swe sukcesy zawdzięcza naród radziecki Komunistycz-

nej Partii bolszewików, wychowanej i zahartowanej w bojach przez Lenina i Stalina. Niewyczerpanym źródłem energii, stanowiącym dla narodu radzieckiego natchnienie do nowych czynów bohaterkich jest wielostronna i wybitna działalność Tow. Stalina.

Imię Towarzysza Stalina jest dla nas imieniem najbliższym. Mobilizuje nas ono do natchnionej pracy, umacniającej potęgę naszej ojczyzny socjalistycznej. Imię Stalina zapala serca milionów ludzi radzieckich, mobilizując ich dla sprawy zwycięstwa komunizmu. (Burzliwe okłaski)

Z imieniem Stalina łączą się nadzieje ludzi pracy całego świata, którzy walcą o wyzwolenie z niewoli kapitalistycznej.

Cała postępową ludzkość widzi w Tow. Stalinie szlachetną walkę o wolność i demokrację, o pokój pomiędzy narodami. (Burzliwe, długotrwałe okłaski). Chwała Genialnemu Myślicielowi i Wodzowi komunizmu, naszemu Nauczycielowi i blisziem Przyjacielowi i ukochanemu Towarzystwu Stalinowi! (Burzliwe okłaski). Wszyscy wstają. Następuje długotrwała owacja ku czci Stalina.

Okrzykiem: „NIECH ŻYJE TOWARZYSZ STALINI!” — „CHWAŁA TOWARZYSZOWI STALINOWI!” — nie ma końca.

Na marginesie

Rzeczy drobne, ale ważne

Władze pocztowe Niemieckiej Republiki Demokratycznej podały do wiadomości publicznej, że we wszystkich przeszłości, adresowanych do Polski, nazwy miast i miejscowości winny być wypełnione w brzmieniu polskim. A więc — nie Werschau, Breslau, czy Danzig, lecz — Warszawa, Wrocław, Gdańsk. Poczta niemiecka uprzedza, że w razie niezastosowania się nadoawców do tego przepisu listy i przesyłki będą im zwracane. Wydanym został nawet specjalny informator, zawierający nazwy wszystkich miejscowości w Polsce.

Pure tygodni temu informowaliśmy o zarządzeniu władz Niemieckiej Republiki Demokratycznej, zakazującym używania w nomenklaturze ulic, placów i tp. w miastach niemieckich — nazw miejscowości znajdujących się obecnie w granicach Polski. Jednocześnie polecono, by ulice, place itp. obywateli, noszące dotychczas w niestosowny w obecnych warunkach nazwy, zostały niezwłocznie przemianowane.

Zarządzenia, o których tu piszemy, nie należą do zagadnień „uścielonej polityki”. Lecz sens tych zarządzeń demokratycznych władz niemieckich świadczy niewątpliwie, że pragną one być w polskości i w stosunkach dobrosąsiedzkich z Polską Ludową, o czym zresztą głosią niejednokrotnie oświadczenia najwyższych dostojników Republiki Niemieckiej.

Unikanie zdradzieńcy antypolskich, tępienie nastrojów odwetowych i nacionalistycznych nawet w sprawach stosunkowo drobnych jest akcją rozsądną i dla obu stron pożyteczną. Dlatego właśnie piszemy o tym z uznaniem i satysfakcją.

B. D.

W. Mołotow

Stalin i stalinowskie kierownictwo

MOSKWA (PAP). — W specjalnym numerze „Prawdy”, poświęconym 70-leciu Józefa Stalina, ukazał się m.in. artykuł Władysława Mołotowa pt. „Stalin i stalinowskie kierownictwo”.

Obecnie stało się szczególnie jasne, jak wielkim szczęściem dla naszej ojczyzny i całej sprawy komunizmu było, że po śmierci Lenina na czele Komunistycznej Partii ZSRR stanął Tow. Stalin, pod którego kierownictwem już ponad ćwierć wieku Związek Radziecki buduje zwycięsko społeczeństwo komunistyczne. W ciągu tego okresu historycznego kraj nasz okrzepił i rozwinął skrzydła, jako kraj socjalizmu, a zarazem stał się decydującym czynnikiem olbrzymiego wzrostu sił całej postępowej ludzkości. Na tym polega olbrzymia zasługa Tow. Stalina, kierownictwa stalinowskiego — które zapewniło ideowe zespolenie naszej partii na podstawie zasad marksizmu-leninizmu i niezachwiany ruch naprzód narodu radzieckiego po drodze, wskazanej przez wielkiego Lenina.

Już w końcu 1936 r. w referacie „O projekcie Konstytucji ZSRR” mówił Tow. Stalin:

Mamy teraz całkowicie ukształtowane wielonarodowe państwo socjalistyczne, które wytrzymało wszelkie próby, którego trwałość mogłoby po zazdrości jakiegokolwiek państwa narodowego w jakiegokolwiek części świata.

Jak wiadomo, Konstytucja Stalinowska utrwaliła ów wynik i stała się podstawą dalszego rozwoju i jeszcze bardziej wszech-

stronnego wzrostu sił naszego państwa.

W r. 1946 podsumowując wyniki drugiej wojny światowej i kreśląc nowe zadania budownictwa socjalistycznego, Tow. Stalin wskazywał wówczas, że w wojnie tej „zwyciężył nasz radziecki ustrój społeczny”, który dowiódł, że „jest lepszą formą organizacji społeczeństwa, aniżeli jakikolwiek nieradziecki ustrój społeczny”, że zarazem w tej wojnie „zwyciężył nasz radziecki ustrój państwowy”, który udowodnił, że „radziecki ustrój państwowy okazał się wzorem państwa wielonarodowego, że radziecki ustrój państwowy jest takim systemem organizacji państwowej, w której zagadnienie narodowe i problem współpracy narodów rozstrzygnięte zostały lepiej, aniżeli w jakimkolwiek innym państwie wielonarodowym”.

Jest rzeczą zupełnie oczywistą, że takiego zwycięstwa nie mogliśmy osiągnąć, gdyby nie poprzedziły go wielkie zwycięstwa narodu radzieckiego w dziedzinie politycznej i ekonomicznej rozwoju państwa radzieckiego, osiągnięte pod kierownictwem naszej partii. Bez tego nie mielibyśmy tej ekonomicznej potęgi kraju, ze spolenia klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy wokół partii, wokół Tow. Stalina, ani tej bezgranicznej gotowości narodu do obrony państwa radzieckiego przed wrogami zewnętrznymi, co miało decydujące znaczenie dla zwycięskiego wyniku wojny.

Wielkie sukcesy socjalizmu zagwarantowały nam zwycięstwo

To wielkie zwycięstwo stało się możliwe dzięki sukcesom socjalizmu, osiągniętem przez nasz naród w latach poprzedzających wielką wojnę w obronie ojczyzny.

Rzeczą konieczną było zbudować przede wszystkim ekonomiczny fundament socjalizmu i przez to ugruntować na trwałej podstawie system państwowy dyktatury proletariatu, oparty na sojuszu klasy robotniczej i mas pracujących chłopstwa. Zadaniu temu odpowiadała polityka socjalistycznego uprzemysłowienia kraju, która znalazła swój wyraz w słynnych 5-latkach stalinowskich. W tych latach nabrało rozmachu budownictwo wielu tysięcy zakładów

przemysłowych i fabryk, powstały nowe liczne okręgi przemysłowe i miasta. Przeprowadzenie tej polityki wzmocniło i zwiększyło kierowniczą rolę klasy robotniczej w Związku Radzieckim. Na zasadzie stalinowskiej polityki uprzemysłowienia, która umożliwiła rekonstrukcję techniczną całej gospodarki narodowej kraju — zapewniliśmy nieprzerwany i wciąż wzmagający się rozwój przemysłu radzieckiego, a w szczególności przemysłu ciężkiego, nie zależność naszej gospodarki narodowej od krajów kapitalistycznych i niepowstrzymany wzrost dobrobytu i poziomu kulturalnego klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy naszego kraju.

Rozmach gospodarki radzieckiej

Dalej, było rzeczą konieczną rozstrzygnięcie postawionego po raz pierwszy przez historię zadania przejścia milionów drobnych i zacofanych gospodarstw chłopskich na tory wielkiego, uzbrojonego w nową technikę gospodarstwa zespolonego. Opracowana przez Tow. Stalina teoria budownictwa kolchozowego, na której oparty został słynny statut spółdzielni rolniczej, z zawartymi w tym statucie doskonałymi zasadami powiązania osobistych interesów kolchoźnika z mającymi decydujące znaczenie interesami wspólnego gospodarstwa kolchozu oraz bezpośrednio stalinowskie kierownictwo nad rozwijającym się masowym ruchem kolchozowym — zapewniły pomyślne rozstrzygnięcie tego zadania historycznego, co doprowadziło do likwidacji kulactwa i wszystkich

pozostałych jeszcze elementów kapitalistycznych i do stworzenia podstaw socjalistycznej organizacji gospodarstw chłopskich, która umożliwiła niebywale szerokie zastosowanie produkcji techniki i naukowych zdobyczy agronomii w wielkich gospodarstwach zespolonych — gospodarka rolna przestała być hamulcem rozwoju gospodarki narodowej kraju, a przed chłopstwem kolchozowym otwarły się niezmiernie perspektywiczne możliwości rozwoju ekonomicznego i kulturalnego, i tylko w związku z tym można zrozumieć, że obecnie jesteśmy w stanie realizować nowe plany — takie jak przyjęty w roku ubiegłym gigantyczny plan zapewnienia wysokich i trwałych urodzajów w stepowych i leśno-stepowych rejonach europejskiej części kraju, czemu nie sprzeciwiałoby żadne państwo kapitalistyczne.

Klasa robotnicza — siła państwa radzieckiego

Polityka uprzemysłowienia kraju i polityka kolektywizacji gospodarstw chłopskich, jak również rozwinięte pod stalinowskim kierownictwem partii masowe przedwiośno pracy i współzawodnictwo socjalistyczne — przeobraziły naszą ojczyznę. Elementy kapitalistyczne uległy całkowitej likwidacji.

Nasza klasa robotnicza z wyzyskiwanej i uciskanej stała się kierowniczą siłą państwa radzieckiego, stojącą na czele narodu radzieckiego w dziele budowy socjalizmu. Chłopstwo radzieckie, które zbudowało kolchozy posiadające wszystkie walory współczesnej wielkiej gospodarki rolnej, ostatecznie wyzwoliło się od kulaków, spekulantów, lichwiarzy i innych wyzyskiwaczy — paśnionych wsi, rozpoczęło nowe dostatnie i kulturalne życie. Obecnie inteligencja socjalistyczna, któ-

ra przyjaźni narodów, ich braterska współpraca i pomoc wzajemna, które osiągnięte zostały w naszym kraju pod sztandarem internacjonalizmu socjalistycznego i które z każdym dniem krzepną coraz bardziej.

Sukcesy socjalizmu w ZSRR, im bardziej ujawniają wielkie ich znaczenie dla postępu, tym mocniej przyciągają uwagę innych narodów, ponieważ przed oczyma wszystkich odbywa się dalsze pogłębianie powszechnego kryzysu systemu kapitalistycznego, kiedy to od systemu tego odpadają coraz to nowe państwa i gdy kapitalizm nie ma już perspektyw rozwoju powszechnego, a silniejsze mocarstwa kapitalistyczne w ten lub inny sposób ułatwiają swoje sprawy przy pomocy niepohamowanej grabieży i drogą osłabiania innych krajów kapitalistycznych i zależnych, przede wszystkim przez bestialski wyzysk mas pracujących w

Z roku na rok rośnie siła ZSRR

Robotnicy, chłopci i inteligencja Związku Radzieckiego widzą, że dziś żyją lepiej niż wczoraj i dobrze wiedzą, że jutro będą żyli lepiej niż dzisiaj. Są oni pewni dnia jutrzejszego, gdyż widzą na własne oczy, jak z roku na rok rośnie i krzepnie ZSRR.

Wiedzą oni, iż mają kierownika — na którym można polegać — partię komunistyczną i mądrego Wodza — Wielkiego Stalina.

Ogromną zasługą Towarzysza Stalina jest to, że w ciągu wszystkich tych lat, bez względu na tru-

tych państwach. Obecnie nie da się już ukryć, że w krajach kapitalistycznych Ameryki i Europy narasta nowy kryzys ekonomiczny i wciąż zwiększają się miliony w szeregi bezrobotnych i półbezrobotnych — w tym samym czasie, gdy Związek Radziecki, w którym nie ma kryzysów i bezrobocia, pewnie kroczy naprzód po drodze rozwoju i rozkwitu ekonomicznego.

Wbrew przepowiedniom naszych przeciwników z obozu kapitalistycznego o konieczności długotrwałego zastój ekonomicznego w ZSRR po zakończeniu drugiej wojny światowej — kraj nasz pomyślnie daje sobie radę z likwidacją ciężkich następstw wojny i nieprzyjacielskiej okupacji, urzeczywistnia wszechstronny rozwój gospodarki narodowej, przy czym przemysł nasz pracuje już na znacznie wyższym poziomie, aniżeli w latach poprzedzających wojnę.

W partii było niemało trockistów, prawicowych i wszelkich innych zdradźców i obcych ludzi, którzy siłą niewiarę w możliwość zwycięstwa socjalizmu w Związku Radzieckim, znajdującym się w otoczeniu kapitalistycznym. Wszelkiego rodzaju agencje wroga klasowego atakowały, zwłaszcza po śmierci Lenina, partię i prowadzoną przez nią politykę budowy socjalizmu.

Towarzysz Stalin obronił Partię przed wściekłymi atakami wrogów

Towarzysz Stalin obronił i rozwinął teorię leninowską o możliwości zwycięstwa socjalizmu, w jednym z osobnych wziętych kraju, o możliwości zwycięstwa socjalizmu w ZSRR.

W naszych czasach nie ma potrzeby prowadzenia polemiki na temat naukowej słuszności tej teorii, nie ma potrzeby dowodzenia, że w warunkach nierównomiernego rozwoju krajów kapitalistycznych w epoce imperializmu, socjalizm nie może osiągnąć zwycięstwa równocześnie we wszystkich krajach, lecz może zwyciężyć z początku tylko w poszczególnych krajach, ponieważ możliwość zwycięstwa socjalizmu w pierwszym okresie, w jednym z osobnych wziętych kraju, już przekształciła się w rzeczywiste zwycięstwo ustroju socjalistycznego w ZSRR, gdzie obecnie z powodzeniem tworzone są przesłanki przejścia do komunizmu w jego wyższym stadium.

Tym samym nie tylko teoretycznie, lecz i przez sam fakt zwycięstwa socjalizmu w naszym kra-

Nie ma już na świecie siły, któraby mogła skierować nas wstecz

Ta historyczna zasługa kierownictwa stalinowskiego jest tym ważniejsza, że ma ona ogromne znaczenie międzynarodowe, gdyż zadaje drugoczący cios socjaldemokratycznej niewierze w zwycięstwo socjalizmu, z którą wszystkim partiom komunistycznym zdarza się mieć do czynienia we własnych szeregach. Zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju nacocznie wykazało, że tzw. „przesłanki obiektywne” zwycięstwa socjalizmu dawno już dojrzały w krajach Europy, i nie tylko Europie, i że wobec tego zdecydowane przezwycięzenie reakcyjnych wpływów burżuazyjnej biurokracji socjaldemokratycznej i rozbicia, które wnoszą ona do ruchu robotniczego, stanowi w chwili obecnej jedno z najgłośniejszych zadań wszystkich uczciwych zwolenników socjalizmu.

Wszyscy teraz widzą, że kraj nasz przekształcił się w państwo socjalistyczne, że zwycięstwo socjalizmu w ZSRR zapewnia wszelkie warunki dalszego i jeszcze potężniejszego ekonomicznego rozwoju kraju i stałego wzrostu dobrobytu narodu radzieckiego oraz, że

ju, obalone zostało wszelkie twierdzenie o niemożliwości zbudowania socjalizmu w tak zacofanym w sensie technicznym i ekonomicznym kraju, jakim była Rosja, twierdzenie przejęte z reakcyjnych źródeł ideologii burżuazyjnej i socjaldemokratycznej. Nie wolno jednak zapominać, że partia nie mogłaby odnieść tego zwycięstwa, wymagającego bohaterstwa i walki, gdyby nie była uzbrojona w głębokie przekonanie o możliwości tego zwycięstwa, gdyby partia nie rozgromiła w swych szeregach niedowiarów i wahających się, gdyby partia pod kierownictwem Towarzysza Stalina nie natchnęła i nie poprawdziła za sobą klasy robotniczej naszego kraju w kierunku odwagi i zdecydowanego przezwyciężenia wszystkich i wszelkich wahań antyleninowskich, gdyby nie wprowadziła klasy robotniczej do nieugiętej walki z wrogiem klasowym i jego agenturą wśród mas pracujących w samej partii.

sytuacja międzynarodowa już pod wieloma względami zmieniła się na korzyść socjalizmu i demokracji ludowej.

Wielomilionowy naród radziecki, który uczynił w latach władzy radzieckiej gigantyczny krok naprzód w swym rozwoju kulturalnym, zgodnie i czynnie uczestniczy w socjalistycznym budownictwie w miastach i na wsi, ożywiony wielkim poczuciem służebności swej sprawie i głębokim przekonaniem o mądrości kierownictwa stalinowskiego.

Na drodze wzmocnienia ustroju socjalistycznego i wychowania socjalistycznego narodu radzieckiego kroczymy naprzód, co znajduje wyraz w takim wzroście jedności moralno-politycznej społeczeństwa radzieckiego i w takim wzroście patriotyzmu radzieckiego, że nie ma już na świecie siły, która zdolalaby skierować nasz naród wstecz — z powrotem ku kapitalizmowi.

Na tym polega najważniejszy wynik przebytej drogi socjalistycznego rozwoju naszego kraju pod stalinowskim kierownictwem partii bolszewickiej.

Stalinowska polityka pokoju

Jeżeli chodzi o stosunki ZSRR z innymi krajami i o sytuację międzynarodową w ogóle, to i tu za-

czyły w ciągu ostatnich lat doniosłe zmiany. Do niedawna Związek Radziec-

Tow. W. Mołotow

ki był jedynym państwem socjalistycznym, znajdującym się we wrogim otoczeniu kapitalistycznym. Powszechnie wiadomo, ile podejmowano prób ze strony mocarstw imperialistycznych, aby przez bezpośrednią interwencję wojenną, przy pomocy blokady ekonomicznej i innych nieczystych środków, włączając spiski i zabójstwa działaczy radzieckich, szkodnictwo i dywersję, skończyć z istnieniem pierwszego państwa socjalistycznego.

Zapewnić zewnętrzne warunki dla pokojowego rozwoju ZSRR — oto podstawowe zadanie, które stało przed polityką zagraniczną władzy radzieckiej. Wymagało to stałej i czujnej troski o umocnienie potęgi Armii Radzieckiej i jej gotowości do obrony kraju przed napadem.

Fakt, że na przestrzeni lat 1921 — 1941 nasz kraj, prowadząc niezależną radziecką politykę zagraniczną, zdołał zabezpieczyć pokój we warunkach swego rozwoju, stanowi olbrzymie osiągnięcie stalinowskiej polityki zagranicznej — polityki pokoju. Stalinowska polityka zagraniczna, opierająca się

na osiągnięciach budowy socjalizmu i na wzmocnieniu potęgi kraju, umożliwiła nam przedwojenny okres pokojowy rozciągający na pokójowe dwudziestolecie, co pozwoliło przekształcić ZSRR w potężne mocarstwo socjalistyczne, które wyszło z doświadczeń ostatnich wojen.

Druga wojna światowa zakończyła się pełnym zwycięstwem ZSRR i państw sojuszników nad agresorami faszystowskimi. Wywołała ona ogromne napięcie wszystkich sił narodu radzieckiego i pokazała zarazem całemu światu ekonomiczną potęgę naszego kraju oraz niezłomną jedność narodów ZSRR, potęgę i jedność, które stworzone zostały pod stalinowskim kierownictwem partii w latach poprzedzających wojnę. Swą ofiarą walką o narodową cywilizację Europy od zbrodniarzy faszystowskich. Armia radziecka wślawiła naszą ojczyznę swymi bezprzekładnymi bohaterstwami i czynami w tej wojnie. Znana jest wszystkim wyjątkowa rola, jaką odegrał Towarzysz Stalin w organizacji wielkiego zwycięstwa.

Historyczne zwycięstwo nad faszyzmem wślawiło Armię Radziecką i jej Wodza

Aby zorganizować zwycięstwo — Towarzysz Stalin ujął bezpośrednio w swe ręce zarówno polityczne i ekonomiczne jak i wojskowe kierownictwo kraju, stając na czele jego sił zbrojnych, co porwałó armię i cały naród do ofiarnej, bohaterkiej walki. Zabezpieczyło to szybka przebudowę ekonomiki kraju, zgodnie z potrzebami wojny. Utworzona w czasie wojny gigantyczna Armia Radziecka, pod bezpośrednim kierownictwem Towarzysza Stalina, została zorganizowana na podstawie zasad stalinowskiej nauki wojennej i przeistoczyła się w najlepszą armię współczesną. Wszystko to umożliwiło radykalny przełom w przebiegu wojny i zapewniło zwycięskie urzeczywistnienie stalinowskich strategicznych planów rozgromienia wroga. Zwłoka w otwarciu drugiego frontu w Europie pokazała całemu światu fakt, że zwycięstwo nad faszyzmem w Europie, a następnie i na Dalekim Wschodzie przy pada przede wszystkim Armii Radzieckiej i jej niezrównanemu sta linowskiemu kierownictwu. To ogólnostanowowe historyczne zwycięstwo wślawiło nasz kraj, armię radziecką i jej WIELKIEGO WODZĘ — JOZEFĘ STALINĄ.

nejszej koalicji antyfaszystowskiej. Również w tym wypadku osobista rola Towarzysza Stalina miała wyjątkowe znaczenie dla całego biegu wydarzeń. Głęboka wiedza w dziedzinie historii narodów, wielostronne doświadczenie wodza międzynarodowego ruchu komunistycznego, zdolność zglębienia i odkrywania w porę strategicznych planów i taktycznych środków poszczególnych państw, śmiałość i giętkość decyzji w skomplikowanych sprawach międzynarodowych, — te cechy tak bardzo charakterystyczne dla Towarzysza Stalina były źródłem decydujących sukcesów polityki zagranicznej Związku Radzieckiego.

Wiemy też jak ważną rolę w rozgromieniu sił zbrojnych państw „osi” odegrało utworzenie antyfaszystowskiej koalicji Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i innych państw sojuszników. Dzięki stalinowskiej polityce zagranicznej, która potrafiła zapobiec utworzeniu jednolitego frontu państw kapitalistycznych przeciwko ZSRR w okresie poprzedzającym drugą wojnę światową, agresywne państwa faszystowskie znalazły się w izolacji, a Związek Radziecki znalazł miejsce w potęż-

nej koalicji antyfaszystowskiej. Również w tym wypadku osobista rola Towarzysza Stalina miała wyjątkowe znaczenie dla całego biegu wydarzeń. Głęboka wiedza w dziedzinie historii narodów, wielostronne doświadczenie wodza międzynarodowego ruchu komunistycznego, zdolność zglębienia i odkrywania w porę strategicznych planów i taktycznych środków poszczególnych państw, śmiałość i giętkość decyzji w skomplikowanych sprawach międzynarodowych, — te cechy tak bardzo charakterystyczne dla Towarzysza Stalina były źródłem decydujących sukcesów polityki zagranicznej Związku Radzieckiego.

Ażeby podczas wojny powstała antyhitlerowska koalicja trzech mocarstw, trzeba było po krzyżować najpierw antyradzieckie plany rządów Anglii, Francji oraz stojących za ich plecami kół imperialistycznych, plany, których celem było pchnięcie Niemiec do wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu, by następnie obłowić się ich kosztem, — a zwłaszcza kosztem ZSRR. Związek Radziecki zmuszony był nawet pójść na zawarcie z Niemcami paktu o nieagresji, gdy wyjaśniło się ostatecznie, że wszystkie wysiłki rządu radzieckiego w kierunku utworzenia jednolitego frontu z innymi państwami Europy, w celu przeciwstawienia się narastającej agresji faszystowskiej krajów „osi”, zostały udaremnione przez rządy Anglii i Francji z powodu ich ślepej nienawiści do radzieckiego państwa robotniczo-chłopskiego.

Towarzysz Stalin przejrzał w porę perfidny sens ówczesnych intryg anglo-francuskich przeciwko Związkowi Radzieckiemu, co pozwoliło nie tylko odsunąć

Wiemy też jak ważną rolę w rozgromieniu sił zbrojnych państw „osi” odegrało utworzenie antyfaszystowskiej koalicji Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i innych państw sojuszników. Dzięki stalinowskiej polityce zagranicznej, która potrafiła zapobiec utworzeniu jednolitego frontu państw kapitalistycznych przeciwko ZSRR w okresie poprzedzającym drugą wojnę światową, agresywne państwa faszystowskie znalazły się w izolacji, a Związek Radziecki znalazł miejsce w potęż-

Stalin i stalinowskie kierownictwo

(Dokończenie ze str. 3)

groźną naszą ojczyźnie uderzenie, odrzucając napaść Niemiec hitlerowskich na ZSRR, lecz i po kierować rozwojem wydarzeń w taki sposób, że rządy Anglii i USA stanęły przed koniecznością utworzenia antyfaszystowskiej ko-

Powstały nowe bastiony demokracji i pokoju

Świadczą o tym przede wszystkim takie fakty, jak powstanie w Europie i w Azji szeregu krajów demokracji ludowej, które obecnie wkraczały na drogę budownictwa socjalistycznego.

Tylko beznadziejni reakcyjni mogą w dzisiejszych czasach wierzyć w niedorzeczne utopie o cofnięciu narodów Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii lub Korei — nie mówiąc już o Mongolskiej Republice Ludowej — do starych warunków, do stanu pokornych niewolników, służących obszarnikom i burżuazji.

Nie można nie uznać światowej doniosłości faktu utworzenia Ludowej Republiki Chin, która podważyła podstawę imperializmu w Azji.

Przed wielkim narodem chińskim otworzyły się nowe drogi do wolności i szczęścia i — co jest rzeczą szczególnie ważną — naród ten ma obecnie swego wypróbowanego kierownika w Komunistycznej Partii Chin.

Towarzysz Stalin charakteryzuje doniosłe znaczenie utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej w następujących słowach, które obdobyły się głośnym echem na całym świecie: „Utworzenie niepokój miłującą Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest zwrotnym punktem w dziejach Europy. Nie ulega wątpliwości, że istnienie Niemiec demokratycznych i miłujących pokój, obok istnienia miłującego pokój Związku Radzieckiego — wyklucza możliwość nowych wojen w

alicji anglo-radziecko-amerykańskiej, odpowiadającej interesom wszystkich miłujących wolność narodów.

Zmiany w sytuacji międzynarodowej, które nastąpiły w rezultacie drugiej wojny światowej i wzrostu roli ZSRR, mówią same za siebie.

W obecnych warunkach w jednym obozie ze Związkiem Radzieckim znajdują się wszystkie państwa demokracji ludowej, broń sprawę pokoju i demokracji. Zarówno Związkowi Radzieckiemu jak i państwu demokracji ludowej obecne są dążenia imperialistyczne i polityka zaborcza. Są one żywotnie zainteresowane w tym, by zapewnić swym narodom, które uzyskały wolność, trwałymi warunkami pokojowego życia oraz przyjaźni i oparcie na równo uprawnieniu stosunki z innymi narodami.

Nie powinniśmy jednak zapominać, że istnieje również drugi oboz.

Mimo, iż druga wojna światowa zakończyła się niedawno, kraje imperialistyczne, a przede wszystkim kółka rządzące USA i Wielkiej Brytanii, zajęte są znów gorączkowymi przygotowaniami do nowej wojny. Opanowane niewiary w swoje siły wewnętrzne, montują one coraz to nowe agresywne plany, uchwalają rozdzęte budżety wojskowe, tworzą bazy wojskowe oraz zawierają wojenne — zaczepne sojusze i bloki, ują wniając tym samym fakt, jak da lece niebezpieczna dla pokojowego życia narodów jest obecna polityka mocarstw imperialistycznych, która rodzi wszelkiego rodzaju awanturnicze plany zdobycia hegemonii światowej za pomocą wszelkich środków agresji — aż do wojny atomowej włącznie.

Imię Stalina — sztandarem setek milionów ludzi

Czasy się jednak zmieniły. Odbrymnie znaczenie posiada fakt, że wśród narodów całej kuli ziemskiej wznosi się coraz bardziej aktywna walka o utrwalenie pokoju. Dojrzała przy tym świadomość, że trwałego pokoju nie można zapewnić czepnymi frazesami pacyfistycznymi. Ruch obrońców pokoju, który ogarnął wszystkie kraje, jest jednym z najskrawszych przejawów tego dążenia narodów do pokoju na całym świecie. W tym ruchu, który objął setki milionów ludzi pracy fizycznej i umysłowej biorąc udział wszystkie demokratyczne związki zawodowe oraz powstałe po wojnie wielomilionowe demokratyczne organizacje kobiet, młodzieży, pracowników kultury. Wiadomo, że cały ten, zataczający szerokie kręgi, ruch w obronie pokoju, demokracji i postępu uważa ZSRR za główną swą oparcie i nadzieję, a imię Stalina jest jego wielkim sztandarem.

W świetle tych faktów zrozumiemy wzrost w wielu krajach roli partii komunistycznych i robotniczych, które, mimo przesłado wań i machinacji wyborczych ze strony reakcyjnych rządów, rozwijają się i wzmacniają ideowo jako partie marksistowsko-leninowskie. Podczas wojny podniosły się nietychale autorytet komunistów w masach ludowych, ponieważ ze środowiska komunistów wyszli najofiarniejsi wojownicy z faszystw, wojownicy o prawa i wolność narodów. Obecnie żaden rząd, który dąży do prawdziwej demokracji we własnym narodzie, nie może nie liczyć się z ogromnym wzrostem wpływów idei komunistycznych wśród mas ludowych.

Aby dorwać się do władzy w Jugosławii — kilka Tito, jak wiadomo, musiała udawać przyjaciół ZSRR i przywdziać maskę komunistów. Niedaleki jest jednak czas, gdy zdradziecki klikę Tito, która przeobraziła się w szajkę najemnych morderców i szpiegów w służbie obcych rządów imperialistycznych, szajkę, której plany, wrogie wobec ZSRR i własnego narodu,

zostały zde maskowane, — spotkał haniebny los bezczynnych najmitów reakcji imperialistycznej.

Wszystko to oznacza, że po drugiej wojnie światowej zasady poważne zmiany w układzie sił międzynarodowych.

Zamiast dawnej sytuacji, w której istniało jedno tylko państwo socjalistyczne — ZSRR, znajdują się w kapitalistycznym otoczeniu, wytworzyła się sytuacja nowa. Związek Radziecki wyszedł ze stanu izolacji międzynarodowej, co musi być uznane za olbrzymi sukces kierownictwa stalinowskiego.

Obecnie ZSRR nie jest samotny w obronie pokoju na całym świecie. Razem ze Związkiem Radzieckim bronią tej sprawy kraje demokracji ludowej i cały utworzony teraz międzynarodowy oboz zwolenników pokoju. Powstały dwa obozy: oboz demokratyczny ze Związkiem Radzieckim na czele, broniący, w walce z podżegaczami do nowej wojny, sprawy powszechnego trwałego pokoju, oraz przeciwny mu oboz imperialistyczny z kołami rządzący USA i Anglii na czele, uprawiający politykę przygotowania nowej wojny, ale niezdołny do powstrzymania coraz większego rozmachu międzynarodowego ruchu obrońców pokoju. Wytworzyła się sytuacja, w której imperia liści, po rozpetaniu nowej wojny światowej, spotkają się nieuchronnie ze strony narodów miłujących pokój i całego obozu demokratycznego z taką odprawą, która doprowadzi nie tylko do klęski tych lub innych mocarstw agresywnych, jak to było dotychczas, lecz do likwidacji całego systemu imperializmu światowego.

Na tym polega główny bilans tych zmian w sytuacji międzynarodowej, które oznaczają, że dzisiaj losy narodów miłujących pokój oraz interesy całej postępującej ludzkości są związane nierozdzielnie z dalszymi sukcesami Związku Radzieckiego i światowego obozu demokratycznego, którego uznanym wodzem jest Wielki Stalin.

Wszechstronność geniuszu stalinowskiego

Na dziełach Stalina ucza się na całym świecie jak żyć i jak walczyć.

Obecnie wydawane są dzieła Stalina obejmujące jego prace

poczynając od roku 1901. Teoretyczne i polityczne znaczenie tego wydawnictwa jest bezcenne.

W naszych oczach rozwija się

twórczości Wielkiego Stalina w całej jej różnorodności i bogactwie duchowym. Oświetlono w nich ideami marksizmu-leninizmu najróżnorodniejsze praktyczne zagadnienia pracy partii bolszewickiej i międzynarodowego ruchu komunistycznego, a równocześnie skomplikowane problemy naukowe z zakresu historii i filozofii, wyjaśniono w nich najbardziej palące zagadnienia polityki wewnętrznej i zagranicznej i zarazem podstawowe zagadnienia ekonomiki ZSRR, jak również różne okresy rozwoju krajów świata kapitalistycznego, ują wpięno istotę wielkich problemów kultury socjalistycznej z jej różnorodnością form narodowych oraz wskazano na znaczenie problemów wojennych, wobec których stawała nierzadko władza radziecka.

Staje się przy tym zrozumiałą wyjątkowa rola osobista Towarzysza Stalina w dziele obrony naszej ojczyzny przed wrogami zewnętrznymi, poczynając od pierwszych lat istnienia władzy radzieckiej, jak również w konsekwentnym prowadzeniu radzieckiej polityki pokoju, która zawsze była i jest w dalszym ciągu głównym zadaniem radzieckiej polityki zagranicznej. Wyjaśnia się tam również wiele innych spraw, świadczących o wielkości historycznych czynów naszej partii i jej stalinowskiego kierownictwa.

Jako wielki przedstawiciel twórczego marksizmu, Towarzysz Stalin w wielkim zakresie rozwinął leninowskie zasady strategii i taktyki naszej partii, co ma wyjątkowo doniosłe znaczenie dla ruchu komunistycznego we wszystkich krajach. Tu należy przede wszystkim wspomnieć o problemie zwycięstwa socjalizmu w jednym, z osobna wziętym kraju, który to problem po raz pierwszy wystrzelił Lenin i który znalazł w pracach Towarzysza Stalina głębokie uzasadnienie naukowe. Towarzysz Stalin oświecił ideami marksizmu-leninizmu i rozwinął teoretycznie również inne bardzo poważne problemy, które stanęły przed partią i państwem radzieckim. Do nich zaliczyć należy np. problemy takie, jak: komunizm na partia, jako partia rewolucyjna nowego typu, a w szczególności zagadnienie jej kierowniczej roli w systemie dyktatury proletariatu, socjalistyczne przemysłowe wienie ZSRR i jego decydujące znaczenie dla umocnienia państwa radzieckiego, kolektywizacja milionów gospodarstw chłopskich i likwidacja ostatniej klasy wyzyskiwaczy — kulactwa jako zakończenie socjalistycznego przeobrażenia podstaw całej gospodarki narodowej w naszym kraju, problem umocnienia państwa socjalistycznego w warunkach otoczenia kapitalistycznego i zagadnienie warunków obumierania państwa, kwestia narodowa w okresie rewolucji burżuazyjno-demokratycznej i kwestia narodowa kolonialna w warunkach rewolucji socjalistycznej oraz, w szcze-

gólności, zagadnienie narodów so cjalistycznych, jak również liczne inne niezwykle ważne problemy epoki współczesnej. Zawarte w pracach naukowych Stalina opracowanie tych i innych problemów ma w warunkach obecnych nad wyraz wielkie znaczenie życiowe nie tylko dla ZSRR, lecz również dla innych krajów, a zwłaszcza dla krajów, które weszły na drogę socjalizmu lub prowadzą walkę narodowo-wyzwoleńczą.

Międzynarodowe znaczenie Rewolucji Październikowej

Fakty historyczne wykazują, że partia pod kierownictwem Towarzysza Stalina z niezmiennym powodzeniem dawała i daje sobie radę z rozstrzygnięciem tych bojowych zadań.

We wspomnianym artykule „Przy czynki do problemu strategii i taktyki komunistów rosyjskich”, napisanym w 1923 roku, Towarzysz Stalin wyraźnie określił trzy zwroty historyczne w dziejach naszej partii. Na temat trzeciego, ostatniego zwrotu Towarzysz Stalin pisał:

„Trzeci zwrot rozpoczął się od przewrotu październikowego, gdy śmiertelny bój dwóch imperialistycznych grup zachodu osiągnął punkt kulminacyjny, gdy kryzys rewolucyjny jawnie narastał na Zachodzie, gdy zbankrutowała i uwikłana w przeciwnościach władza burżuazyjna w Rosji parła pod ciosem rewolucji proletariackiej, gdy zwycięska rewolucja proletariacka, która zerwała z imperializmem i wyszła z wojny, pozyskała sobie w imperialistycznych koalicjach zachodu śmiertelnych wrogów, gdy dekrety nowego rządu radzieckiego o pokoju, o kunijskie ziemie obszar nicych, wywłaszczeniu kapitalistów i wyzwoleniu uciskanych narodości zdobyły mu zaufanie milionów ludzi pracy całego świata. Był to zwrot w skali między narodowej, albowiem po raz pierw-

szy przerwany został międzynarodowy front kapitalu, po raz pierwszy postawione zostało na platformie praktycznej zagadnienie obalenia kapitalizmu.

Przy tym wszystkim nie należy zapominać, że w żadnym, najbardziej pełnym zbiorze dzieł nie może znaleźć dostatecznego odzwierciedlenia owa ogromna i stanowiąca takie źródło natchnienia dla naszej partii i narodu radzieckiego praca, którą Towarzysz Stalin wypełnia codziennie stawiając nowe problemy i opracowując coraz wspanialsze plany naszego budownictwa socjalistycznego, formując najważniejsze wykazania partii i rządu, włączając w to podstawowe dokumenty dyplomatyczne, biorąc udział we wszelkich sprawach związanych z organizacją praktycznego wykonania, uchwał itp. — bez czego jednak nie można przedstawić prawdziwego rozmachu oraz ideowego znaczenia kierownictwa stalinowskiego.

Jako wielki kontynuator dzieła nieśmiertelnego Lenina, Towarzysz Stalin stoi na czele całego naszego budownictwa socjalistycznego, zespalając rodzinę narodów radzieckich, skierowując ludzi pracy miasta i wsi ku jednemu wspólnemu celowi, mobilizując komunistów i bezpartyjnych do wykonania zadań zbudowania komunizmu w naszym kraju, dając na technienie do walki klasie robotniczej i narodom uciskanym całego świata.

Stalinowskie kierownictwo przeniknięte jest głęboką świadomością odpowiedzialności misji historycznej partii bolszewickiej, państwa radzieckiego, całej naszej sprawy. Krytyczna kontrola tego, co dokonano, bez względu na osoby i zasługi w przeszłości, uporczywe rozwijanie samokrytyki bolszewickiej, nieslania czujność w stosunku do wroga klasowego i jakiegokolwiek wypadów wciąż jeszcze żywotnej jego agentury, wysuwanie nowych, ideowo zahartowanych, nieugiętych i sprawdzonych w pracy kadr oraz pomoc w rozwoju młodych talentów, rozwijanie wszechstronne współzawodnictwa socjalistycznego i wszelkich innych form czynnego udziału szerokiego mas w budowie komunizmu obok coraz to nowych środków, podejmowanych dla podniesienia poziomu kulturalnego i komunistycznego wychowania narodu radzieckiego — oto niezwykle mocne strony stalinowskiego kierownictwa naszej partii.

Stalinowskie kierownictwo przeniknięte jest głęboką świadomością odpowiedzialności misji historycznej partii bolszewickiej, państwa radzieckiego, całej naszej sprawy. Krytyczna kontrola tego, co dokonano, bez względu na osoby i zasługi w przeszłości, uporczywe rozwijanie samokrytyki bolszewickiej, nieslania czujność w stosunku do wroga klasowego i jakiegokolwiek wypadów wciąż jeszcze żywotnej jego agentury, wysuwanie nowych, ideowo zahartowanych, nieugiętych i sprawdzonych w pracy kadr oraz pomoc w rozwoju młodych talentów, rozwijanie wszechstronne współzawodnictwa socjalistycznego i wszelkich innych form czynnego udziału szerokiego mas w budowie komunizmu obok coraz to nowych środków, podejmowanych dla podniesienia poziomu kulturalnego i komunistycznego wychowania narodu radzieckiego — oto niezwykle mocne strony stalinowskiego kierownictwa naszej partii.

gdy w tym samym czasie kraje kapitalistyczne, — duże i małe — coraz bardziej tracą wiarę w jutro, nie znajdując wyjścia z narastających przeciwieństw ekonomicznych i politycznych, przeżywając coraz to nowe katastrofy ekonomiczne.

W odróżnieniu od krajów kapitalistycznych, gdzie dominują i nadają ton ogólny ślepe prawa żywiołowego rozwoju ekonomicznego wraz z nieuniknionymi

Olbrzymie sukcesy nauki radzieckiej

W Związku Radzieckim nie tylko realizuje się zorganizowany według jednolitego planu perspektywnego rozwój ekonomiczny życia kraju, lecz wnoszą się również planowość do wszystkich innych gałęzi życia społecznego, co zmlerza do przyspieszenia ogólnego i wszechstronnego rozwoju kultury narodów ZSRR, do rozwoju i rozkwitu nauki i sztuki. Tyko w związku z tym można zrozumieć wzrastające sukcesy nauki i techniki radzieckiej, w tej liczbie znane osiągnięcia w dziedzinie opanowania energii atomowej, które tak zdumiały i zaniepokoiły wszystkich przeciwników ZSRR. Z każdym dniem coraz bardziej ujawnia się głębokie, zasadnicze i praktyczne znaczenie podjętej na szeroką skalę walki z pseudonauką, walki, którą uczeni w Związku Radzieckim prowadzą zbrojnie w oręż metody dialektyki materialistycznej.

Nasza literatura i sztuka w coraz większej mierze stają się chorąży mi naszej epoki stalinowskiej, pod wielu względami przyczyniając się do sukcesów narodu radzieckiego, stanowiąc dlań źródło natchnienia w pracy i w walce oraz rozszerzając wpływy radzieckie daleko poza rubieżami naszej ojczyzny.

Tak olbrzymie zadania nie stały jeszcze przed żadnym innym państwem. Ograniczone — mu w ogóle obec jest pojmowanie problemów o podobnym zasięgu. Tylko okrzepłe społeczeństwo socjalistyczne mogło zabrać się do takich spraw, do wniesienia wyciecznych zasad naukowych do wszystkich dziedzin ekonomicznego i kulturalnego życia kraju i do samej sprawy ideowego w cho-

przy tym periodycznymi kryzysami i coraz to pogłębiającym się zaostrzeniem antagonizmów społecznych, państwo radzieckie zbudowane jest na zgola innych podstawach. W naszym kraju, dzięki rewolucji socjalistycznej i likwidacji klas wyzyskujących, która na stąpiła po niej, zorganizowany został planowy rozwój całej gospodarki narodowej, o czym nie może marzyć żadne państwo kapitalistyczne.

Wania narodu w duchu komunizmu, co tak skutecznie pomnaża nasze siły i stawia ZSRR o głowę wyżej od każdego kraju, należącego do obozu kapitalizmu.

Ta okoliczność wyjaśnia również n'ebywały wzrost autorytetu moralno-politycznego ZSRR wśród narodów kuli ziemskiej.

Nie jest rzeczą przypadkową, że te gigantyczne zadania wypadło rozstrzygać Partii, która dała naszemu narodowi i całej ludzkości takich wielkich wodzów jak Lenin i Stalin — tytanów myśli teoretycznej i sprawy rewolucyjnej. Jeśli po Leninie naród radziecki zwycięsko rozstrzygnął swe wewnętrzne i zewnętrzne zadania strategiczne i taktyczne i uczynił swe państwo tak potężnym, a zarazem tak duchowo bliskim ludziom pracy całego świata — to jest w tym największa historyczna zasługa przede wszystkim wielkiego Wodza naszej Partii — Towarzysza Stalina, stalinowskiego kierownictwa.

Oto dlaczego tak bezgranicznie jest zaufanie mas pracujących naszego kraju do mądrego kierownictwa stalinowskiego, tak silna ich wiara w geniusz Stalina, tak wielka miłość narodu radzieckiego i ludzi pracy całego świata do Towarzysza Stalina.

DZISIAJ, W DNIU JEGO 70-LECIA, ŻYCZYMY PONOWNIE NASZEMU WIELKIEMU I UKOCHANEMU STALINOWI, NASZEMU WODZOWI, NAUCZYCIELOWI I PRZYJACIELOWI DOBREGO ZDROWIA I WIELU LAT ŻYCIA DLA DOBRA I CHWAŁY NASZEGO NARODU, DLA SZCZĘŚCIA CAŁEJ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI.

Robotnicy studiują język rosyjski Kursanci z PZPJG Nr 8 piszą do TOWARZYSZA STALINA

Doprosi! Товарищу Сталин!
В награду за дни самозабвения, Твоего рождения, для работы являешь учащим на курсах русского языка, поздравляю Тебе добрым утром. За доброты и нас от фашистовского фронта и неона, и за это что Вы Добрая наша дружба, за доброту, од нас и неважне, удивителны жизни, радостно и честно, всего мира, иди, работю. поздравляю Твоего рождения, и благодарю, что Ты, кто дает все силы и любовь, и то, на чему, прочитай от нас знак войны, а гами Мир всей земле.

*Губернатор Рязанской области
г. Рязань. 1. 11. 48
г. Удомля 7/9
Г. Родионово-Водное
Ведер. М. Гоголя
Шелепов. А. П. Шелепов
И. Табарман. Рязань
СС Удомля
Григорьев. П. Г. Родионово-В. П.
Удомля.*

Łódź pobiła wszystkie rekordy produkcyjne w pamiętne Dni Pracy Stalinowskiej

Praca - najpiękniejszym hołdem dla Wodza mas pracujących Osiągnięcia Dni Stalinowskich w fabrykach łódzkich

Nad wejściem do budynku, mieszczącego biura PZPB Nr 5, na czerwonym tle uwypukla się olbrzymi portret Generalissimusa Stalina. Ponad nim umieszczono wielką czerwoną gwiazdę. Na wyniosłych masztach powiewają czerwone flagi.

W PZPB Nr 5 godnie i solennie przygotowano się do uroczystości 70-lecia urodzin Wodza wszechświatowego proletariatu Towarzysza Józefa Stalina. Zwiedzący poszczególnie hale. Wszystkie pięknie i pomysłowo przybrały. Na pierściach robotników barwią się czerwone kokardki — od znaki biorącej udział w Dniach Stalinowskiej Pracy, a uczestnicząc w nich na prawdę wszyscy, za równo partyjni, jak i bezpartyjni.

Ale ozdoby i przystrojenia, to nie wszystko. Wszyscy zdawali sobie sprawę, że najlepiej uczcić Wielki Dzień wzmocnionym wysiłkiem, jeszcze wydawniejszą pracą dla kraju, dla sprawy pokoju. Toteż popłynęły niezliczone zobowiązania różnych oddziałów, poszczególnych grup i brygad, pojedynczych pracowników. Nie było uchylających się, każdy przegnał dorzucić również swoją cząstkę do całości twórczego wysiłku. Robotnicy w skręcalni zobowiązali się wykonać w dniu 20 grudnia 102,4 proc. planu, zamiast dotychczasowych 101,6. a uzyskali 106 procent. Przedziałnia średnioprzednia podwyższyła również produkcję o 6 proc. podobnie jak i cienkopięk.

Założa wipolanu, przyrzekła przeprowadzić ogólny remont hale II.

Tkalcia zobowiązała się podnieść produkcję w dniu 20 grudnia o 0,5 procent. Zespół tow. Anuńczyka wykonał 45 proc. przymy, zamiast dotychczasowych 43.

Antonina Janic, przadzka, wykonała tego dnia o 8 kg przewidywaną, aniżeli w inne dni. Przadzka — członkini ZMP — Szuma, — której przeciętna wydajność wynosi 60 kg przewidywaną wyprodukowała tego dnia — 79 kg itd. itd.

Z zobowiązań tych niekiedy zdawałoby się drobnych, podjętych i zrealizowanych na setkach fabryk powstały wielkie korzyści dla kraju, owe miliony metrów tkanin, owe setki tysięcy kg przędzy i ów miliard złotych, o którym mówił tow. Dworakowski na Uroczystej Akademii w dniu 21 grudnia wobec przedstawicieli społeczeństwa łódzkiego.

PZPDZ im. Ofiar 10 Września

W obszernej, widnej i czystej sali PZPDZ im. Ofiar 10 Września stoją rzędy ręcznych maszyn cze sarkowych. Większość zatrudnionych tu stanowi młodzież. Liczni wśród niej ZMP-owcy, biorą właśnie udział w Dniach Stalinowskiej Pracy. Wszyscy oni wyrabiali dotąd swe bazy akordowe, a nawet je przekraczali, ale dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina jeszcze podnieśli wydajność swej produkcji przeciętnie o 20 procent.

Kol. Teresa Urban ma dopiero 17 lat, ale i ona nie chciała pozostać w tyle.

— Nie zastanawialiśmy się długo — mówi — obmyślając, jakby najgodniej złożyć hołd Wodzowi Mas proletariackich świata. Przecież On całe swe życie, wszystkie siły poświęcił pracy dla dobra klasy robotniczej, dla walki o lepsze jutro, dla wielkiej sprawy pokoju. A więc i my składamy Mu w darze wraz z życzeniami długiego życia, naszą pracę, chociaż wiemy, że jest to tylko maleńka kropla w tym morzu życzeń i zobowiązań.

— Pracować wydajniej niż zwykle i dla tak wielkiego celu, to zaszczyt — dodaje kol. Tadeusz Witczak. — Nie inaczej myślał i po zostali: Serwatek, Puchalska, Mierzejewska, Szabrzyński, Raczyńska, Szaryn, Leśniewicz, Michałek.

Dla uczczenia 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina cała załoga w dniu 7 grudnia zobowiązała się przeprowadzić generalny remont i oddać na dzień 21 bm. do użyt-

ku największą salę produkcyjną zakładów. Na wykonanie tej pracy w normalnym trybie trzeba by było 2—3 miesięcy czasu.

Cała załoga przystąpiła do roboty. Pracowano na dwie i trzy zmiany, i w dniu 20 grudnia zobowiązanie zostało wypełnione. Rozległa hala produkcyjna, o wymiarach 60x80 mtr. jest gotowa. Dach pokryty, ułożono podłogę, zaprowadzono instalację świetlną, wentylatory, urządzenia wodociągowe. Za kilka dni przystąpi się do montażu maszyn.

Wszyscy pracowali z zapałem, nie dbając o wynagrodzenie, skłaniając w ten sposób widomy dowód swej szczerzej miłości do Generalissimusa Stalina i oddania sprawie pokoju, o którą walczą dziś cały postępowy świat.

Na bramie zakładów widnieją olbrzymi, pięknie przystrojony

portret Generalissimusa Stalina. Poniżej umieszczono hasło: — „Pracą uczymy dzień urodzin Wodza mas pracujących”. Załoga Państwowych Zakładów Przemysłu Dzierwiarskiego im. Ofiar 10 Września dobrze wywiązała się z podjętych zobowiązań.

Drogi sercu klasy robotniczej dzień urodzin Wielkiego Wodza i Nauczyciela Józefa Stalina jest już za nami.

Dzień ten uczcić chcieli i uczcili robotnicy, młodzież, kobiety i dzieci szkolne najodważniej, jak tego wymagała wielka rocznica.

Na łamach naszej gazety drukowaliśmy od wielu dni przepiękną ilość zobowiązań podję-

Wykonane zobowiązania

W dalszym ciągu napływają do nas meldunki o całkowitym wykonaniu zobowiązań produkcyjnych przez oddziały, zespoły i poszczególne robotników, którzy dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina podnieśli ilość i jakość swej produkcji.

Załoga PZPW Nr 32 (oddział V w Konstancynie) wyprodukowała do dnia 21 b. m. dodatkowo 5.000 mtr. towaru i uporządkowała wszystkie sale produkcyjne. Brygada ślusarzy z tow. Henrykiem Ustowskiem na czele zmontowała ze starych nieużytecznych części składaczkę towaru. Kolo Ligi Kobiet przeprowadziło

zbiórke pieniężną na paczki odzieżowe i siodłyce na sieroty po rodzicach, zamordowanych przez faszystów hitlerowskich.

Załoga PZPJG Nr 1 wypełniła swe zobowiązania z dużą nadwyżką. A więc tkalcia wykonała plan produkcyjny z nadwyżką 8,7 procent, (zobowiązanie: 2 procent), przędzalnica — 8 procent (zobowiązanie: 1 proc.), oddział przygotowawczy — 4,5 proc. (zobowiązanie — 1,5 procent), farbiarnia — 61,3 proc. (zobowiązanie 3 proc.), Wykończalnica — 8,2 procent (zobowiązanie 1,5 proc.), Cerownia 19,8 proc. (zobowiązanie 5 proc.).

Echa Wielkiego Dnia

niejszym wyrazem uczuć nurtujących łódzki świat pracy, uczuć, które spotały się jeszcze bardziej i jeszcze głębiej przed dniem 21 grudnia i wyzwoliły potężną siłę mobilizacyjną pracowników przemysłu, nauki, sztuki, siłę jaką przerastała najmiędsze i najbardziej entuzjastyczne oczekiwania.

Podajemy poniżej fragmenty listów jakie wciąż do nas nadchodzą.

Korespondent fabryczny „Wólczyński” tow. Stefan Czerchawy ma do nas krótko: „Nasze zobowiązania i majowe, które przewidywały wyprodukowanie pewnej ilości kosztu ponad plan na dzień 31 b. m. wykonaliśmy 21 b. m. Wykonanie tych zobowiązań było możliwe tylko dzięki wysiłkowi naszych pracowników, dzięki temu iż zdawali sobie sprawę, że przyspieszają swój termin, aby w ten sposób godnie uczcić dzień urodzin Wodza proletariatu”.

A oto słowa korespondenta z „PZPB im. Stalina” (przedziałnia średnioprzednia) tow. Józefki Władysława.

„Pracownicy przedziałni średnioprzedniej uczcili Wielki Dzień nie tylko przez wzmocnienie wydajności pracy, ale przez gromadzenie złożonego gorących, serdecznych, robotniczych życzeń Towarzyszowi Stalinowi.

Zobowiązania produkcyjne zostały wykonane. Wyróżniły się w tym zespoły młodzieżowe, a szczególnie zespół Marii Sikorki. Za nią na drugim miejscu znalazł się zespół Magerowskiego przekraczając o 5 procent swą zwykłą codzienną normę”.

„Zgodnie z naszymi zobowiązaniami — piszą w swym liście do redakcji Państwowe Zakłady Przemysłu Dzierwiarskiego Nr 3 — produkcyjna dzienne na 3 dni przed urodzinami Towarzysza Stalina wzrosła w porównaniu z dn. 16. XII, następująco: w pończosznictwie o 910 par pończoch, w dzierwiarstwie o 1620 par rękawiczek.

W wykonaniu powyższych zobowiązań będących dowodem naszych uczuć do Generalissimusa Stalina wyróżnili się tow. Jarosław Salin, Włachos, Mioduszevska, Ziembicka”.

Korespondent fabryczny tow. Cackowska z Gazowni Miejskiej ma do nas krótko: „W dniu 19 b. m. oświetliliśmy ul. Proletariacką na od cinku od Kątnej do Wołowej. W dniu 20 b. m. koło ZMP wykonało swe zaletę pracę”.

„W przeddzień wielkiego święta, donosi korespondent PZPB i W Nr 22 tow. Janicki, maszyni pracują inaczej niż zawsze, jeszcze szybciej i jeszcze radośniej. Zaś przy maszynach czuwa robotnicza garda, która na liczbę 100 ludzi stanęła do walki o ilość i jakość. Liczba ta wzrasta stale i będzie wzrastać jeszcze bardziej dlatego, bo robotnikom naszym zakładów towarzyszy i towarzyszyć będzie nieustannie myśl o wielkich zadaniach i jasnej przyszłości jakiej nakreślił przed nami Towarzysz Stalin”.

tych na uroczysty dzień przez robotników Łodzi. Mimo jednak faktu, że wiele miejsca zobowiązaniom tym poświęciliśmy, nie wszystkim w nich zdołaliśmy pomieścić. Było ich poprostu za wiele na szeregi ramy naszej gazety. I dlatego właśnie mimo, że dzień urodzin Generalissimusa Stalina już przeszedł, do zobowiązań tych jeszcze wracamy. Wracamy do nich, bo są one najdobit-

tychczas uzyskiwał dobre wyniki, lecz wiedział, że troska o jakość obniżyła nieco poziom jego bazy produkcyjnej. Ale oto dziś i jutro, podczas tych Dni Stalinowskiej Pracy okaże, że dla Ukochanego Wodza po trafi zdobyć się na jeszcze większy i wydawniejszy wysiłek.

Do tej pory zawsze w ciągu dnia pracy wychodził mniej więcej dwa — trzy razy na papierosa. Tracił na to około pół godziny czasu. Ale od czegoś silna wola!

Przy koszułi kol. Marczykowskiego na czerwonej wstążce tkwi srebrny znaczek: sierp i młot. Znak, który trzymaliśmy tylko najbardziej zasłużeni robotnicy.

— Dziś nie wyjdę na papierosa ani razu — postanowił sobie już pierwszego dnia, gdy tylko stanął przy koszułi. Robota sła, jak „z piatką”. Licznik wykazywał coraz większą ilość wyrobionych wątków. Było ich więcej, niż kiedykolwiek. Nie odczuwał nawet właściwego każdemu palca czwóciociąg papierosa, do jednego chociażby zaciągnięcia się. Wątków przybywało. Wykonanie bazy było większe, niż zwykle. 19 grudnia — 117 proc., 20 grudnia — 108 proc., 21 grudnia — 116 proc.

Głośno trząsało czołenko, cały warsztat dygotał, jakby od jakiegoś wewnętrznego radości. A w sercu młodego tkacza gorąca wibrowała serdeczna uczucie.

Ta praca, te walki, to pokonanie samego siebie — oto dar dla Towarzysza Stalina. Dla Tego, któremu zawdzięczamy, kim jesteśmy.

Tow. Stanisława Piakowska wstała wcześniej, niż zwykle. Za oknami panował jeszcze zupełny mrok. Ubięła się pośpiesznie, żeby tylko nie obudzić śpiącego opodal synka. Już trzymała rękę na klamce, gdy Antoski usiadł gwałtownie na swym łóżeczku.

— Dlaczego tak wcześnie, mamoci? — (sam)

Rekordziści Dni Stalinowskich w „Bawełnianej Dwójce“

Trudno opowiedzieć radość tow. Marczykowskiego z PZPB Nr 2, gdy dowiedział się, że jego uczestniczący w konkursie zespół otrzymał nagrodę.

Podczas podniosłych uroczystości w Teatrze Nowym, gdy widział wyraz szczęścia na twarzach swych towarzyszy pracy, gdy słyszał krzepiące słowa, padające z mównicy, rozumiał może bardziej, niż kiedykolwiek: jakże ogromnie różni się dziś świat rzeczywisty od ówczesnych czasów, o których opowiadał mu ojciec — stary robotnik dawnej fabryki Poznańskiego. Czy dawniej mówił tak koło do robotników? Czy dawał im na grody za dobrą i wydajną pracę? Czy otaczał opieką i troskliwością?

Możliwe to stać się mogło tylko w Polsce Ludowej, Polsce, która została wyzwolona dzięki Armii Radzieckiej, dzięki mądrej polityce Wodza tej armii — Towarzysza Stalina. Dzięki Niemu on, 21-letni tkacz, nosi dziś za szczytny tytuł przodownika pracy i zdobywa wysoką nagrodę.

Przystąpił więc Ireneusz Marczykowski do Dni Stalinowskiej Pracy. Do-

nie zdążyła mu nawet dobrze wylumaczyć, czemu tak śpieszy dziś do fabryki. Powiedziała tylko, że dziś rozpoczynają się Dni Stalinowskiej Pracy, że po powrocie wszystko mu wyjaśni.

Dokładnie obejrzała swe krosno. Sprawdziła wszystko. Żeby tylko nie było potem jakiejś niespodzianki z osnową lub czołenką. Żeby tylko wykonać całkowicie swe zobowiązania.

Warsztaty sły doskonale. Mogło się zdawać, że tchnęła w nie całą swą wolę. Silną wolę przekroczenia swej dotychczasowej bazy produkcyjnej. Mogło się zdawać, że przełała w nie całe uczucie, które wypełniało dzisiaj jej serce.

Węcej metrów, więcej tkanin! Niech licznik obraca się jak najszybciej. Nie odchodziła ani na chwilę. Czuje, uważne spojrzenie służyło się bezustannie po białym towarze.

Nie było obawy. Krosna pracowały bez zarzutu.

Tego dnia zamiast 107 procent, osiągnęła 120 procent wykonania planu. W ciągu dwóch następnych dni baza jej wzrosła do 122 procent.

Gdy 21 grudnia wróciła wieczorem do domu po akademii w sali Filharmonii Łódzkiej, pełna jeszcze wrażeń (zasiadała przecież w prezydium), mały Adas, usiadłszy przy niej na stoleczku, prosił, aby wrzeszcze opowiedziała mu o tych Stalinowskich Dniach.

Siedzieli długo. Opowiadała mu tak, jak to sama czuła. Mówiła o Wielkim Stalinie, Opiekunie ludzi prostych, ludzi pracy, Przyjacielu dzieci, Tiumaczułku, ile dobrego działał dla Polski, dla wszystkich robotników na całym świecie.

Adas słuchał uważnie.

Mamo, gdy dofosne, także będę brał udział w Dniach Stalinowskiej Pracy — powiedział, gdy już kładł się spać.

Pogładziła go serdecznie po główce.

24 pomysły racjonalizatorskie, zastosowane w ciągu ostatnich trzech miesięcy w przemyśle dzierwiarskim, pozwoliły na zaoszczędzenie kwoty poważnej, bo wynoszącej około 77 milionów zł. 7 innych wniosków racjonalizatorskich, zastosowanych w tym samym okresie czasu w dzierwiarstwie, przyczyniło się znacznie do poprawy warunków pracy i bezpieczeństwa lub też zapewniło inne poważne korzyści. Autorzy tych pomysłów zostali nagrodzeni, otrzymując łącznie około miliona złotych premii, przy czym wielu z nich otrzymało tytuł promie wstępne, które w toku realizacji ich pomysłów zostaną jeszcze zwiększone.

Spośród nagrodzonych pomysłów, na szczególne wyróżnienie zasługują opracowane wspólnie przez czterech racjonalizatorów ob. ob. Granasa, Zatorskiego, Cyndlera i Jamrycha metoda usprawnienia technologicznego procesu produkcji pończoch z przędzy steelonowej. Pomysł ten, pozwalający na uniknięcie szeregu istnieją-

Zasłużony dyplom PZPW Nr. 1 Najwyższe wykonanie zobowiązań ku czci Towarzysza Stalina

— Ostrożnie, nie chwytajcie tak mocno, bo świeża malowana!

Niestety, ostrzeżenie przyszło za późno. Kilka par rak chwyciło za brązową ramkę, rozmazując farbę.

— To nie, poprawimy. Najważniejsze, czy ładnie wypadło.

Nowooprawiony dyplom PZPW Nr. 1 umocowano wreszcie szczęśliwie na ścianie i staje się on przedmiotem zadowolenia zgromadzonego w gabinecie dyrektora naczelnego przedstawicieli załogi fabrycznej.

Zadowolenie to jest całkiem zrozumiałe, gdyż jak głosi napis na dyplomie, zakłady osiągnęły najwyższe wykonanie zobowiązań, podjętych z okazji 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina. Już 19 bm. o godz. 6 wieczorem zobowiązania wykonano. W ciągu następujących dni przekroczono je poważnie.

Ale same suche słowa nie mogą oddać w pełni właściwej treści i znaczenia tego wspaniałego, przepojonego zapałem czynu robotników „Wielkiej Jedynki”. Trzeba obejrzeć oddziały, spojrzeć i posłuchać. Trzeba zająć do Rady Zakładowej, która wciąż żyje wspomnieniami ostatnich dni.

— Wściecie, to coś niebywałego! Pierwszy raz widziałam naszą załogę w takim porwywie entuzjazmu — opowiada wesoło tow. Nickiewicz, przewodniczący Rady Zakładowej. — Wszyscy bez wyjątku rzucili się do przybierania sal i maszyn. Waleczył po prostu o odznaki z sierpem i młotem, których otrzymaliśmy tylko sześć. Zabrakło nie tylko chorągiewek, ale i czerwonej bibułki.

— A wczoraj jeszcze o godz. 10 wieczorem wszyscy pracowali przy maszynach — dodaje tow. Owczarek. — Nie mogłem się nadziwić, bo nawet marudzy, których niedzie-

nie brak, nie oszczędzili sił i starań, toteż nie dziwnego, że jak obliczono, nie ma tu zespołu, który by nie przekroczył dotychczasowych najlepszych swych wyników produkcyjnych. Niektórzy dokonali wprost nadzwyczajnych rzeczy.

W przedziałni np. tow. Franciszek Owczarek, Bronisława Skowrońska i Bronisława Galak osiągnęli w dniu 21 bm. 144 procent wykonania bazy. W skręcalni maszynowy Zołty Kokot, Anieli Witkowskiej, Krystyny Piekarskiej i Józefy Sawickiej wykazały 159 procent wykonania normy, podczas gdy dawniej najwyższe wyniki sięgały 130 procent.

Przedmiotem podziwu załogi stał się młodociany robotnik tow. Adamczyk ze snownalni, który w dniu urodzin Towarzysza Stalina wykonał aż 3,5 osnowy czyli 1050 mtr., uzyskując 200 procent wykonania normy.

— Normalnie nie mógłbym tyle wyrobić. Ale ogólny zapał i chęć damy z siebie wszystkiego połączyły nas tak, że ani natykacze, ani ja nie zmniejszaliśmy tempa pracy nawet na chwilę. Pot spływał mi za kołnierzy i chwilami wydawało mi się, że rozgrzana naszym zapałem nasza sama biegnie.

Drugim „rekordowcem” w snownalni stał się tow. Paprotny, który osiągnął 225 procent normy.

Przechodząc do tkalni widzimy już zdaleka pochyloną nad krosnem sylwetkę tow. Józefa Gajdy, przodownika zespołu, który wyróżnił się w ostatnich miesiącach wzorową odwrotnością między zespołami najwyższej jakości.

Postanowiliśmy dać z siebie jeszcze więcej, pracować jeszcze lepiej. Nie jestem już młody, wiele mam lat za sobą jako tkacz, ale takie chwile radości, jak w dniu uroczystym, sta-

gdy w życiu nie przeżyłem. Osiągnięciem znaczne przekroczenie bazy produkcyjnej. Pomyslałem sobie, że to mój największy sukces, oto społako mnie prawdziwe szczęście, że całą zdolność swych rąk i najszczerszy wysiłek mogłem poświęcić Wielkiemu Wodzowi klasy robotniczej.

Nie gorzej spisały się i inne zespoły tkalni. Zespół Heleny Skroski, który normalnie wyrabia 109 procent osiągnął 112 procent. Zespół Terpilakowej przekroczył wykonywaną dotychczas bazę o 2 procent. Zespół młodzieżowy pod kierunkiem Jadwigi Witczak zwiększył swą wydajność o 3 procent. Nie można tu pominąć wysiłku i starania kierowni tkalni tow. Bartoźka oraz majstrów salowych z tow. Nanasem i Wareho lińskim na czele.

Jeśli chodzi o wykonanie zobowiązań wykończalni, to widoczne są one natychmiast po wejściu na oddział. Do niedawna zapelnione towarem lamy świecę pustkami. Około 40 tys. mtr. zapasu, leżącego w wykończalni zostało przerobionych i zapelni półki sklepów. W zbiorowym wysiłku robotników tego oddziału wyróżniły się postrzygarki Sierocka i Zatorska podnosząc wydajność swej pracy z 108,9 proc. do 124,2 proc., Władysław Szczygielski i Jezierska ze 103,5 proc. zwiększyli swą wydajność do 123 proc. Na prasach Helena Ryzio i Henryka Kozłowska uzyskały 123,5 proc. wykonania normy. Wiele zastuży przypisać trzeba dzielności i świętemu kierownikowi wykończalni tow. Gajdzińskiemu, który z zadowoleniem i dumą powiada:

— Dzięki zdwojenemu wysiłkowi całej naszej załogi kończymy już jutro plan miesięczny.

B. Dezen.

W wykonaniu zobowiązań będących dowodem naszych uczuć do Generalissimusa Stalina wyróżnili się tow. Jarosław Salin, Włachos, Mioduszevska, Ziembicka”.

Korespondent fabryczny tow. Cackowska z Gazowni Miejskiej ma do nas krótko: „W dniu 19 b. m. oświetliliśmy ul. Proletariacką na od cinku od Kątnej do Wołowej. W dniu 20 b. m. koło ZMP wykonało swe zaletę pracę”.

„W przeddzień wielkiego święta, donosi korespondent PZPB i W Nr 22 tow. Janicki, maszyni pracują inaczej niż zawsze, jeszcze szybciej i jeszcze radośniej. Zaś przy maszynach czuwa robotnicza garda, która na liczbę 100 ludzi stanęła do walki o ilość i jakość. Liczba ta wzrasta stale i będzie wzrastać jeszcze bardziej dlatego, bo robotnikom naszym zakładów towarzyszy i towarzyszyć będzie nieustannie myśl o wielkich zadaniach i jasnej przyszłości jakiej nakreślił przed nami Towarzysz Stalin”.

Racjonalizatorzy usprawniają produkcję pończoch steelonowych

24 pomysły racjonalizatorskie, zastosowane w ciągu ostatnich trzech miesięcy w przemyśle dzierwiarskim, pozwoliły na zaoszczędzenie kwoty poważnej, bo wynoszącej około 77 milionów zł. 7 innych wniosków racjonalizatorskich, zastosowanych w tym samym okresie czasu w dzierwiarstwie, przyczyniło się znacznie do poprawy warunków pracy i bezpieczeństwa lub też zapewniło inne poważne korzyści. Autorzy tych pomysłów zostali nagrodzeni, otrzymując łącznie około miliona złotych premii, przy czym wielu z nich otrzymało tytuł promie wstępne, które w toku realizacji ich pomysłów zostaną jeszcze zwiększone.

Spośród nagrodzonych pomysłów, na szczególne wyróżnienie zasługują opracowane wspólnie przez czterech racjonalizatorów ob. ob. Granasa, Zatorskiego, Cyndlera i Jamrycha metoda usprawnienia technologicznego procesu produkcji pończoch z przędzy steelonowej. Pomysł ten, pozwalający na uniknięcie szeregu istnieją-

Uroczysta Akademia w PZPB i W Nr. 22

W pięknie udekorowanej świetlicy naszych zakładów PZPB i W Nr 22, odbyła się uroczysta akademia ku uczczeniu rocznicy urodzin Towarzysza Józefa Stalina. O godzinie 17.30 przy wypełnionej po brzegi sali rozpoczęto część oficjalną od splewianiem „Międzynarodówki”. Następnie tow. Kazimierz Czernik wygłosił referat o życiu Wielkiego Bojownika o Socjalizm, Towarzysza Stalina, podkreślając, że dobrodzieństw dokonaliśmy ze strony Zwią-

ku Radzieckiego i Jego genialnego Wodza — Józefa Stalina. Zebrani wielokrotnie burzą oklasków przyzywały przemówienie, wznosząc gromkie okrzyki: „Niech żyje Wódz Pokoju Towarzysz Stalin”.

Po części oficjalnej odbyła się część artystyczna w wykonaniu zespołów młodzieżowych naszych zakładów.

(—) Józef Janicki
Korespondent fabryczny „Głos”
PZPB i W Nr 22

IV Wystawa Gazetek Sciennych świadczy o wielkiej miłości robotników polskich do Towarzysza Stalina

Łodzenie z ciekawością oglądają IV Wystawę Gazetek Sciennych, poświęconą 70 rocznicy urodzin Towarzysza Józefa Stalina.

Już w ciągu pierwszych dwóch dni po otwarciu Wystawy Gazetek Sciennych, poświęconych 70 rocznicy urodzin Towarzysza Józefa Stalina, zwiedziło ją powyżej 1000 osób, z których większość wzięła udział w głosowaniu na najlepszą gazetkę. Według tymczasowych obliczeń, największym uznaniem zwiedzających cieszy się dotychczas gazetka TOR „Torowiec”, która w pierwszym dniu uzyskała blisko połowę głosów. Drugie miejsce zajmuje gazetka MZK „Tramwajarz”, dalsze zaś „Głos Włókniarza” i gazetka Skarbowców.

Trzeba podkreślić, że zwiedzający w swych wypowiedziach zwracają uwagę nie tylko na zewnętrzną szatę gazetek, ale przede wszystkim na zawartość w nich treść. Publiczność słuchając wyróżnia gazetki, wykonane własnymi siłami robotników. Stąd też wiele głosów padło na gazetki ZKK i Straży Kolejowej, będące wyłącznie dziełem samych kolejarzy. W księdze pamiątkowej IV Wystawy znajdujemy już bardzo wiele interesujących uwag i ocen. Piszą robotnicy, urzędnicy, kolejarze, pocztowcy...

Nie jest przypadkiem, że wystawa cieszy się dużą popularnością, gdyż w wielu gazetkach znajdujemy naprawdę interesujące artykuły robotników.

Wzruszający w swym wyrazie list do Towarzysza Stalina od przodownicy pracy, tow. Walerii Skoczko, zamieszczony został w gazecie PZPW Nr 6. W liście tym czytamy:

„Dales nam prawdziwą wolność, zniszczyłeś wyzysk i ucisk, stworzyłeś człowiekowi takie warunki, w których nie potrzebuje on drzeć o to, że jutro straci pracę, i tak, jak Ty, Towarzyszu Staline, stoisz niezłomnie swoim wysiłkiem i dążeniem, ja, idąc za Twoim przykładem, jako przodownica oddaję swą pracę dla stworzenia wielkiej potęgi, której nie żąda nikt pokonać”.

Ciekawą wypowiedź czytamy w gazecie Zakładów im. J. Strzelczyka. W artykule zatytułowanym „J. Strzelczyk — uczeń Towarzysza Stalina” pisze pracownik fabryki, tow. S. Tomczak:

„Zaloga nasza jest mocno związana z wielką nauką Towarzysza Stalina. Co się składa na tak wielkie przywiązanie zagłogi do nauki Stalina? Józef Strzelczyk, pracow-

nik naszych zakładów, noszących dziś Jego imię, to pionier postępu, wywodzący się z klasy robotniczej. Rychło zrozumiał On naukę Stalina i dlatego życie swe poświęcił walce o sprawę dobra ludu. Imię Jego wiąże nas z nauką, jaką otrzymał od Wodza światowego proletariatu.

W artykule pt. „Najlepszym подарkiem jest nasza praca” tow. R. Nowak z PZPB im. Józefa Stalina pisze o wykonywaniu zobowiązań produkcyjnych w wykończalni. „Dowiedziemy się, jak wygląda wypełnienie zobowiązań. Jest dzień 15 bm. W biurze zawiadamy nas, że 400.000 metrów towaru zostanie wyprodukowanych do dnia 18 bm., czyli na 3 dni przed terminem. Porządkowanie sal jest w toku. Zespół tow. Kopyk, który będzie pełnił rolę Stalina, czyści wielką maszynę — pralnicę, aby w dniu święta miała odpowiedni wygląd. Przygotowuje się również zespoły tow. tow. Chojnackiego i Strumińskiego, obsługujące suszarki ramowe. W składalni kolorowej panuje ożywiony ruch. Tutaj będzie pełnił rolę Stalina, czynione są przygotowania do udekorowania całej sali. Nie ma obawy — zobowiązania w wykończalni będą wykonane w stu procentach”.

A oto część artykułu wstępnego gazetki kółka Ligii Kobiet przy Centrali Tekstylnej: „Zbliża się wielkie święto, do którego przygotowują się wszyscy uczcili ludzie na całym świecie. 70-lecie urodzin Generalissimusa Stalina będzie świętem całej pracującej ludzkości. Razem ze swymi mężami, synami i braćmi polskie żony, matki i siostry uroczysto obchodzą ten dzień urodzin Wielkiego Wodza międzynarodowego proletariatu.

„Dlaczego dzieje się tak, że do dnia tego przygotowują się nie tylko kobiety w Związku Radzieckim? Dlaczego włóknianki łódzkie podwajają swoje zobowiązania produkcyjne, dla czego kobiety woskie i francuskie hafują sztandary z napisem: „Nasze-emu Drogiemu Stalinowi”?

„Kobiet całego świata, białe, żółte, czarne z niecierpliwością i wzruszeniem oczekują dnia 21 grudnia. Dzieje się tak dlatego, że imię Stalina, Jego Osoba jest dla wszystkich kobiet uosobieniem walki z faszyzmem i wszelkimi jego przejawami.

Uosobieniem trwałego pokoju i promiennym światłem, rozjaśniającym mroki nieznanej przyszłości!

„Stalin na czele Armii Czerwonej rozgromił hordy hitlerowskie, wyzwolił nas, uratował naszych mężów, braci i synów od grozy śmierci w komorach gazowych. Właśnie On, a nikt inny pomógł naszemu narodowi zrzucić jarzmo kapitalistów i wyszukiwaczy, zerwać z ustrojem nieustannej groźby bezrobocia, nędzy i głodu, z ustrojem niesprawiedliwości społecznej, pomógł nam budować nowy ustrój, ustrój socjalistyczny”.

„Przed wojną, za czasów kapitalizmu robotnik żył w nieświadomości, pisze w gazetce sciennych ZPO im. dr Wieckiego tow. Helena Paździejewska, uciskany i gniebiony przez fabrykanta trąk często poczuć czoło wprost, zamieniając się w żywą maszynę, wyzyskiwaną przez kapitalistę. To, co było wówczas nacią przy wodnią myślą i pragnieniem robotnika, zamykało się w krótkim zdaniu: „aby przetrwać”.

„Jeśli mam mówić o tym, co zawdzięczam Towarzyszowi Stalinowi, to chcę przede wszystkim powiedzieć, że zawdzięczam Mu moje człowieczeństwo. Towarzysz Stalin mnie i miliony takich, jak ja, robociarzy, nauczył wielkiej prawdy, że cały świat za wszystkim jego wspaniałostkami należy do tych, co własnymi rękami zmieniają jego oblicze. Mówił już o tym Marks i Engels, ale

właśnie Towarzysz Stalin na przykładzie Związku Radzieckiego pokazał nam praktycznie, jak trzeba budować ustrój bez krzywdy ludzkiej, bez wyzysku człowieka przez człowieka”.

„Partia nasza, pisze tow. Leokadia Ajtner w tejże gazetce, wzorująca się na leninowsko-stalinowskiej WKP(b), zawdzięcza Towarzyszowi Stalinowi wielką i nieśmiertelną naukę o rewolucyjnej partii proletariackiej. Bez nauki Stalina o Partii nie mieliśmyby historycznego III Plenum KC, które w eparcie o zwycięstwo kierowanej przez Towarzysza Stalina WKP(b) nad odchyleniem prawicowym, powzięło doniosłe uchwały o wzmożeniu czujności w szeregach Partii. Towarzyszowi Stalinowi cała nasza Partia zawdzięcza prawdziwą, rewolucyjny kierunek działania, prowadzący po najprostszej i najpewniejszej drodze do socjalizmu”.

Wielką zaś i potężną jest siła, promieniująca z postaci Towarzysza Stalina. Siła, która potrafi zmieniać oblicze świata, siła, rodząca nową, lepszą formę człowieka, siła, zdolna przyciągnąć serca i umysły ludzi pracy całego świata.
Kar.

Gazetka Scienna PZPJK Nr 4

ŚWIADECTWA CHWAŁY W Centralnym Muzeum Armii Radzieckiej

W jednej z sal Centralnego Muzeum Armii Radzieckiej leży w gablotce egzemplarz „Krótkiego Kursu Historii WKP(b)”. Egzemplarz ten zabrał za sobą na front żołnierz z oddziału karabinów maszynowych, Wołoszczenko, który przeżył cały chlubny szlak bojowy od Maja Jaroslawa do Berlina. W chwilach względnego spokoju na froncie zagłębiał się on w genialne dzieło Stalina, czytać zeń otuchę, siłę i głęboką wiarę w bliskie zwycięstwo oręża radzieckiego. Z imieniem Stalina szedł w bój.

A oto karabin przeciwzołgowy Bohatera Związku Radzieckiego Ilii Kapitunowa, który zniszczył w ciągu jednej bitwy dziewięć czołgów. Oto gazetki z frontu, opisujące bohaterstwa czynu bojowników radzieckich.

Na małym skrawku papieru jeden z obrońców Stalingradu, szeregowiec Lachow napisał na chwilę przed natarciem:

„Powiedzieć Towarzyszowi Stalinowi, że nie będę szczędził życia, oddam je bez żalu za sprawę Stalina. Gdybym mógł żyć pięć razy — bez chwili wahania oddałbym za niego życie pięciokrotnie — tak jest dla mnie droga”.

Wiele podobnych pamiatków przechowyje się w muzeum. Z ogromnym wzruszeniem oglądają zwiedzający ekspozycję, która wkrzeszają w pamięci niezapomnianie dni, poprzedzające rozgromienie hitlerowców pod Moskwą.

7 listopada 1941 r. Oglądamy zdjęcie historycznej defilady oddziałów Armii Czerwonej. W zwykłym plaszczu żołnierskim stoi na stopniach mauzoleum Lenina Naczelny Wódz — Józef Stalin. Słowa jego, zwrócone do żołnierzy, są pełne spokoju i mądrości. Żołnierze w najwzruszającym skupieniu słuchają przemówienia ukończonego.

Na innych zdjęciach widzimy ma-

szujące kolumny piechoty, nieprzerwany łańcuchem sunące działa artyleryjskie, potężne stalowe twierdze — czołgi.

— I ja jestem gdzieś tutaj w kolumnie — mówi ktoś za nami. Oglądam się. Niewysoki mężczyzna w cywilu, z przypiętymi do kłapy orderami zbliża się i uważnie przygląda zdjęciom.

Nie zapomnę tego dnia, jak długo żyć będę — mówi wzruszonym głosem. — Słuchałmy Towarzysza Stalina, jak rodzonego ojca. Każde Jego słowo było naszym orężem. A kiedy szliśmy w bój, Stalin był zawsze przed nami. Nie straszny był dla nas zadany trud. Zwyciężyć za wszelką cenę, obronić stolicę — o tym tylko myśleliśmy. I zwyciężyliśmy!

Na chwilę przerywamy oglądanie ekspozycji. Uwagę naszą pochłonęło opowiadanie robotnika, jak się wkrótce okazuje, stachanowca jednej z fa-

bryk uralskich, Jefrema Głotowa, który również brał udział w walkach pod Moskwą. Z zapamiętaniem opowiada o swoich towarzyszach, o tym, jak walcząc o każdą pięćdziesiątą milę, mówili o wyzwolonych miastach, o tym, jak radośnie witalo radzieckich żołnierzy-wyzwoliciele.

Kierownik naszej wieżyczki jak gdyby kontynuując opowiadanie żołniera wskazuje nam gablotkę, w której umieszczono tekst wygłoszonego przez Towarzysza Stalina przed radą przemówienia w dniu 3 lipca 1941 roku. Czyta głośno:

„Celem tej ogólnonarodowej wojny przeciwko ciemniejszemu faszyzmem jest nie tylko usunięcie niebezpieczeństwa, które zawisło nad naszym krajem, ale i udzielenie pomocy wszystkim narodom Europy, jeżdżącym w jarmuże niemieckiego faszyzmu”.

Słowa te, wypowiedziane przez tow. Józefa Stalina na samym począt-

ku wojny, w najcięższej dla Związku Radzieckiego chwili, przesyłamy się całkowicie. Armia Radziecka wykonała swoją szlachetną misję, wyzwoliła miliony ludzi, bez żadnej pomocy walczącej z uzbrojonymi po zęby hordami hitlerowskimi.

Jesteśmy teraz w sali Muzeum, w której na wysokim postumencie pojawia czerwony Sztandar Zwycięstwa, zatknięty przez bojowników radzieckich nad Reichstagem w dniu 30 kwietnia 1945 roku. Poikolem wzduż się stanowią sztandary bojowe poszczególnych formacji wojskowych Armii Radzieckiej świadectwo wielkopomnej chwały.

Na podłożu — obok osobistego sztandaru Hitlera — leżą dziesiątki sztandarów wroga, przypominając swym widokiem, że nie ma takiej siły, która przeciwstawiłaby się mogła Związkowi Radzieckiemu, na którego czele stoi Wielki Stalin.

Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w sprawie dalszego podniesienia produkcji mięsa, tłuszczu, jaj, drobiu i wełny

WARSZAWA (PAP). — Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów na ostatnim posiedzeniu prezydium powziął szereg uchwał, mających na celu dalsze podniesienie produkcji mięsa, tłuszczu, jaj, drobiu i wełny. Ponadto Komitet Ekonomiczny uchwalil wytyczne dla organizacji wystaw i targów.

Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów przewiduje rozszerzenie akcji tużury chlewniej na gospodarstwa pracowników instytucji i zakładów pracy, co pozwoli na dalsze podniesienie produkcji mięsa i tłuszczu oraz lepsze wykorzystanie odpadków pokarmowych w tych gospodarstwach.

Pracownicy, którzy wyrażą chęć

tuczania trzody chlewniej w swoich gospodarstwach, otrzymują za pośrednictwem Rad Zakładowych i Związków Zawodowych pomoc przy zakupie prosiąt, których dostawą zajmie się Centrala Mięsiarska i Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Pracownik będzie mógł przeznaczyć utuczone sztuki według uznania — na konsumpcję we własnym gospodarstwie lub też sprzedać Centrali Mięsiarskiej.

Komitet Ekonomiczny powziął również uchwałę, mającą na celu dalsze wzmocnienie produkcji jaj i drobiu.

Wytyczne zakrojuję na szeroką skalę akcji, przewidują zwiek-

szenie w ciągu najbliższych lat ilości drobiu hodowanego przez poprawę hodowli kur, usprawnienie obrotu jajami i doremieniem przy kontraktacji oraz rozszerzenie punktów skupu i prowadzenie właściwej polityki cen.

Na tym samym posiedzeniu powzięto uchwałę, mającą na celu zwiększenie produkcji wełny przez ilościowe i jakościowe podniesienie hodowli owiec.

W dalszym toku obrad Komitet Ekonomiczny uchwalil wytyczne dla organizacji wystaw i targów oraz uczestnictwa w wystawach i targach zagranicznych.

W myśl uchwały powołane zostaną przedsiębiorstwa państwowe pod nazwą Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów, do którego zadań będzie należało projektowanie i urządzanie wystaw i targów w kraju oraz uczestnictwo w imprezach zagranicznych.

Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów przejmie działalność wszystkich, istniejących dotychczas, jednostek w tym zakresie.

Rekordowe osiągnięcia robotników „Portorobu”

GDAŃSK (PAP). — Robotnicy przeladunkowi „Portorobu” postanowili w dniu 20 bm. w ramach Dnia Pracy Stalinowskiej rozładować w przyspieszonym tempie transportowice radzieckie ss „Baku”, który przywoził do portu gdańskiego ładunek rudy dla polskich hut.

Od godziny 5 rano do godz 20 robotnicy rozładowali statek. W czasie pracy zdwigowy Tomasiński, wic zastąpił nowy rekord pracy, wydając w ciągu 4 godzin 17 wagonów rudy.

Dzięki pracy zdwigowców i robotników trymerskich, radziecki statek mógł na 2 dni przed terminem odplynieć.

Dowódcą radzieckiego statku Iwanow, wystosował do załogi przeladunkowej „Portorobu” list z serdecznym podziękowaniem podkreślając, że robotnicy polscy pomogli marynarzom radzieckim w wykonaniu planu towarzyskiego i zobowiązania stalinowskiego.

Więści z ZSRR

W MIEŚCIE LENINA

Wieczorem, dnia 20 grudnia ulice i place Leningradu rozświetliły tysiącami różnokolorowych świateł elektrycznych. Na frontonach wielkich gmachów i domów mieszkalnych widniały napisy: „Chwała Wielkiemu Stalinowi”.

Dnia 20 bm. odbyły się uroczyste zebrania rejonowe aktywów partyjnego, społecznego, gospodarczego, związkowego i komsomolskiego, poświęcone 70-leciu urodzin Towarzysza Stalina. Na zebraniach tych zabierali głos stachanowcy i inżynierowie, studenci i przedstawiciele świata nauki, lekarze i nauczyciele, aktorzy i plastycy, żołnierze i marynarze. Wszyscy oni składali Józefowi Stalinowi serdeczne gratulacje z okazji 70 rocznicy urodzin i z całego serca życzyli Mu dobrego zdrowia i długich lat życia dla dobra narodu radzieckiego, dla dobra całej postępowej ludzkości. Z ogromnym entuzjazmem uczestnicy wszystkich zebrań przyjęli teksty depeesz powitalnych do Wielkiego Stalina.

z wielkim zainteresowaniem oglądano publicznie w Leningradzie wyświetlaną w największych kinach miasta drugą serię filmu „Bitwa Stalingradzka”. W ciągu jednego wieczoru film ten obejrzało 100.000 osób.

MIEDZYKOLCHOZOWA ELEKTROWNIA WODNA IM. 70-LECIA URODZIN JÓZEFA STALINA

W uroczystej atmosferze odbyło się uruchomienie pierwszej części urządzeń Uwodzkiej międzykolchozowej elektrowni wodnej (obwód iwanowski).

obwodu iwanowskiego. Będzie ona obsługiwać 35 kolchozów.

Uczestnicy wiecu, który odbył się z okazji uruchomienia elektrowni wodnej, postanowili nadać jej nazwę „Elektrowni im. 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina”.

Wśród najnowszych utworów pisarzy radzieckich, drukowanych narazie tylko w czasopiśmie „Przegląd”, zwraca uwagę powieść W. Iljenkowa pt. „Wielka droga”.

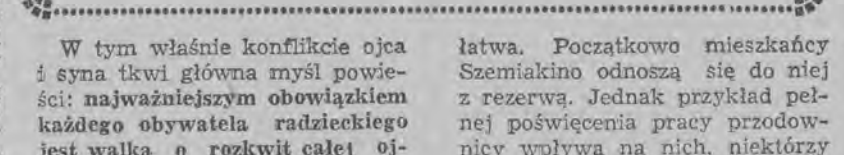
W książce tej autor przedstawia spokojne, przedwojenne życie wsi kolchozowej Spas-Podmoszcie (na Smoleńszczyźnie) oraz obronę Moskwy w 1941 r. Już od wielu lat mieszkańcy wsi Spas Podmoszcie prowadzą gospodarkę zespołową w kolchozie „Iskra”, na którego czele stoi jego założyciel, Mikołaj Diegłtarew.

Dzięki jego energii i pracy kolchoz „Iskra” stał się bogatym gospodarstwem, przynoszącym milionowe dochody. Osiągnięcia bogate, urodzaje zbóż, wybudowano elektrownię, klub; wieś nabrała wyglądu osady miejskiej. Mieszkańcy prowadzą zamożny i kulturalny tryb życia. Diegłtarew jest dumny z sukcesów kolchozu, gdyż widzi w nich wyniki swej niestrudzonej działalności organizacyjnej i jak do wielkiego święta przygotowuje się do rocznicy powstania kolchozu. Tylko syn jego, Włodzimierz, student Uniwersytetu Moskiewskiego, rzuca cień na radość ojca, zarzuca mu bowiem, że zadawał sobie tym, co osiągnął i że jego troski nie wychodzą poza obręb kolchozu. „Tak, — mówi Włodzimierz, — ojciec się uspokoił. Uważa, że z chwilą, gdy wybu-

dowano łaźnie, elektrownię i uruchomiono automatyczne poidła dla krów, nie więcej w kolchozie nie ma do zrobienia... A my przecież cały świat musimy pociągnąć za sobą”. Włodzimierz czyni ojcu wymówki, że nie okazuje żadnej pomocy chłopcom z sąsiedniej wsi Szemiakino, którzy złączyli się z coprawdą w kolchoz, ale nie umieją gospodarzyć, nie mają dobrego organizatora.

Zaczyna pomagać szemiakinowcom radą i czynem. Z jego inicjatywki przenosi się ze Spas Podmoszcia do Szemiakina znana kierownicza ognia — przodownica Maria Orłowa, która staje się tam organizatorką walki o podniesienie gospodarki i kultury w kolchozie. Jak zdolny wychowawca, znajduje ona drogę do duszy każdego człowieka, budzi uspięnie w nim siłę.

Nie jest to dla Marii sprawa

„WIELKA DROGA” Nowa powieść W. Iljenkowa

W tym właśnie konflikcie ojca i syna tkwi główna myśl powieści: najważniejszym obowiązkiem każdego obywatela radzieckiego jest walka o rozkwit całej ojczyzny, całego narodu. Włodzimierz, namawiając ojca by dopomógł sąsiadom stwierdza, że członkowie „Iskra” wówczas „dopiero wykonują swój obowiązek wobec Ojczyzny, gdy „mają iskiełek swojego szczęścia rozdmuchać w wielki płomień szczęścia powszechnego”.

Mikołaj Diegłtarew uznaje słuszność wywodów syna.

latwa. Początkowo mieszkańcy Szemiakino odnoszą się do niej z rezerwą. Jednak przykład pełnej poświęcenia pracy przodownicy wpływa na nich, niektórzy zaczynają ją naśladować. Stara kolchozniczka Wassa Timofiejewna, mówi do swojej córki, Tamary Barsukowej: „Zaprzężyj się z nią, Taniu, ona ci wskaże szeroką drogę”. Maria tworzy kółko agrotechniczne, w którym mieszkańcy Szemiakina poznają tajemnicę podniesienia urodzajności gleby. Zaczynają gospodarzyć w myśl wskazówek agronomów.

Wyniki nie dają długo na siebie czekać. Na polach wsi Szemiakino wyrasta piękne zboże. W ostatnich rozdziałach powieści Iljenkowi pisze o wdarcie się Niemców do kraju radzieckiego i o bohaterkiej obronie Moskwy. W stolicy powstaje dywizja ochotników, która na froncie styka się z nieprzyjacielem w rejonie wsi Spas Podmoszcie. Pada rozkaz: zająć pozycje obronne i wszelkimi środkami powstrzymać natarcie niemieckie. W szeregach dywizji znajdują się Włodzimierz, Kolchozowiec „Iskra” wraz z wojskiem stają do walki z wrogiem. Maria, jako łączniczka kilkakrotnie przekrada się przez linię frontu i dostarcza swoich cennych wiadomości o silach i rozmieszczeniu przeciwnika. Niemcy rozpoczynają natarcie. Maria wpada w ręce Niemców. Włodzimierz z grupą towarzyszy dokonuje zuchwałego napadu i uwalnia Marię.

Kronika m. Radomska

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 10 — Straż Pożarna
- 11 — Urząd Bezp. Publiczn.
- 12 — „Głos Radomszczański“
- 12 — R. S. W. „Prasa“
- 13 — Powiat. Komenda M.O.
- 35 — Komitet Powiat. PZPR
- 51 — Miejski Komisariat M.O.
- 91 — Starostwo Powiatowe
- 50 — Szpital Powiatowy
- 163 — Pogotowie Ratunkowe PCK.

KINO „POLONIA“

Dziś i codziennie film produkcji włoskiej p. t. „Podróż w nieznane“.

Dozwolony dla młodzieży od lat 18.

Adres Redakcji i Administracji „Głosu Radomszczańskiego“ Radomsko, ul. Reymonta Nr 39

Administracja — tel. Nr 12, czynna codziennie od godz. 9 do 16.

Wiernie będziemy stać przy Twym boku — zapewniają przedstawiciele społeczeństwa piotrkowskiego Towarzysza Stalina w podjętej rezolucji na Akademii Centralnej

W dniu 21 bm. w 70 rocznicę urodzin Towarzysza Stalina odbyła się o godz. 18 w sali im. Kilińskiego centralna Akademia.

W odsłonięciu udekorowanej sali zebrali się licznie przedstawiciele organizacji społecznych, organizacji partyjnej oraz całego społeczeństwa piotrkowskiego, aby oddać hołd Wielkiemu Wodzowi proletariatu — Wielkiemu Przyjacielowi naszego narodu, któremu jedynie zawdzięczamy naszą niepodległość.

Do prezydium powołano przedstawiciela Komitetu Centralnego PZPR tow. Bogumiła Dylewskiego, I-szego sekretarza Komitetu Powiatowego PZPR w Piotrkowie tow. Palpuchowskiego, przedstawiciela Stronnictwa

Demokratycznego ob. Czajkę, przedstawiciela Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego ob. Kłysiaka, tow. Lachowicza, przewodniczącą Miejskiej Rady Narodowej tow. Salakową, przewodniczącą Ligi Kobiet oraz szeregiem przodowników i przodowniczków pracy z piotrkowskich zakładów.

Referat okolicznościowy wygłosił tow. Bogumił Dylewski.

Przemówienie to przedstawiciele społeczeństwa piotrkowskiego przyjęli burzliwymi oklaskami i niekończącymi się wiatami na cześć Towarzysza Stalina. Wśród żywiłowego entuzjizmu uchwalono rezolucję, w której zebrani w imieniu piotrkowskiej klasy pracującej

zapewniają Towarzysza Stalina, że wiernie stać będą przy Jego boku — oraz wytrwale budować fundamenty ustroju socjalistycznego w naszym kraju. W rezolucji tej piotrkowianin życzył Towarzyszowi Stalinowi długich lat życia i powodzenia w sterowaniu klasą pracującą całego świata ku przystani lepszemu jutra — ku Komunizmowi.

Po części oficjalnej odbyła się bogata część artystyczna z udziałem zespołów świetlicowych oraz zespołów artystycznych młodzieży ZMP-owskiej. Złożyły się na nią liczne recytacje, pieśni oraz inscenizacje, poświęcone Generalissimusowi Stalinowi.

W 70 rocznicę urodzin Towarzysza Stalina otwarto Gabinet Dentystyczny w Sulejowie

W ubiegłą środę w dniu 21 grudnia br. w 70 rocznicę urodzin Wielkiego Wodza proletariatu Towarzysza Stalina odbyła się w Sulejowie pod Piotrkowem uroczystość otwarcia gabinetu dentystycznego w Ubezpieczalni Społecznej. W uroczystości tej oprócz licznie zebranej ludności Sulejowa udział wzięli przedstawiciele organizacji społecznych, organizacji partyjnej o raz samorządu.

Nowootwarty gabinet dentystyczny mieści się przy ul. Piotrkowskiej Nr 3 w dawniejszym

lokalu rozrywkowym. Składa się on z dwóch lokali, z których jeden przeznaczony jest na poczekalnię, drugi na właściwy gabinet zabiegowy. Poczekalnia urządzona jest wzorowo, jest ogrzewana i wyposażona w krzesła i ławki.

Gabinet dentystyczny czynny będzie na razie przez 3 dni w tygodniu, mianowicie w poniedziałki, środy i soboty od godz. 9 do 13. Czynnici lekarza dentysty spełniać będzie dojeżdżający z Piotrkowa lekarz Stanisław Mikołajczyk.

Wydział Opieki Społecznej przystępuje do zwalczania żebractwa i wólczołstwa

Na terenie naszego miasta nie została jeszcze całkowicie zlikwidowana smutna pozostałość czasów sanacyjnych — żebractwo i wólczołstwo — pomimo, że pracy jest aż nadto dla wszystkich. W Piotrkowie żebracy mają stałe punkty operacyjne. Spotykamy ich w autobusach PKS-u i koło stacji kolejowej. Na krótko przed odjazdem każdego autobusu, kilka starszych kobiet naprzykrza się podróżnym. Czasami przechodzi starszy pan w kózusku o wyglądzie hreczkosiającego z dobrych czasów i kakafoński dźwięków, wydobywanych ze skrzypiec, wyciąga pieniądze z kieszeni.

Ostatnio Wydział Opieki Społecznej w Piotrkowie postanowił zająć się energicznie likwidacją żebractwa.

Starczy, niezdolni do pracy i po zbawieni opieki rodziny, umiesz

zeni zostaną w Domu Opieki dla Starców. Notoryczni żebracy i wólczołnicy, których również na terenie naszego miasta nie brak, skierowani zostaną do specjalnych domów wychowawczych. W akcji tej z pomocą Wydziałowi Opieki Społecznej, musi przyjąć całe społeczeństwo.

ziś w świetlicy Pow. Rady Zw. Zaw. gwiazdka dla dzieci

W dniu dzisiejszym w świetlicy Powiatowej Rady Związków Zawodowych odbędzie się uroczysta staraniem Związku Zawodowego Pracowników Biurowych i Handlowych gwiazdka dla dzieci członków związku. W programie przewidziana jest część oficjalna, artystyczna oraz rozdanie nagród.

Działalność Ubezpieczalni oraz inwestycje miejskie tematem obrad Miejskiej Rady Narodowej

W ub. wtorek odbyło się uroczyste posiedzenie miejskiej rady narodowej w Piotrkowie. Posiedzenie to odbyło się w robotniczej świetlicy huty „Kara“ na Budkach.

Duża sala, odsłonięta udekorowana i odpowiednio iluminowana, o scenie, przybranej w czerwień i portret Wodza naszego proletariatu J. Stalina — zgromadziła nie tylko ojców miasta, ale i liczny brat robotniczy, która z zainteresowaniem przysłuchiwała się obradom.

Przewodnicząca MRN tow. Salakowa, zagajając posiedzenie, w krótkich słowach podkreśliła jego wyjątkowy charakter z uwagi na 70 rocznicę urodzin Generalissimusa, po czym orkiestra odegrała „Międzynarodówkę“, a następnie tow. J. Lewandowski wygłosił dłuższy referat o życiu i czynach Twórcy Pierwszego Państwa Socjalistycznego. Na zakończenie części oficjalnej jeden z młodych hutników recytował „Pieśń o Stalinie“.

Przystępując do obrad przewodnicząca tow. Salakowa odczytała ich porządek, po czym odbyło się słubowanie nowego radnego, tow. St. Skwarczyńskiego. Następnie odbyła się uroczystość dekorowania Złotym Krzyżem Zasługi za długoletnie (50 lat) pozycie małżonków Pelagii i Andrzeja Bobków, mieszkających w Piotrkowie.

Następnym punktem było sprawozdanie nie dyrektora i lekarza naczelnego Ubezpieczalni Społecznej, Ob. Słotwiński w sprawozdaniu swym oświadczył,

że podległa mu instytucja współpracuje z organizacjami robotniczymi. Współpraca ta wydała już pożądane owoce. Sprawozdawca dodał, że celem uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa J. Stalina w dniu 21 grudnia uruchomiony zostanie w Sulejowie gabinet dentystyczny oraz w gmachu własnym przy ul. Roosevelta w Piotrkowie nowy aparat elektroleczniczy, t.zw. czterokomorówka. Dzięki współpracy z organizacją podstawową i związkami zawodowymi Radomsko otrzyma nowy budynek na ambulatorium lecznicze, na co zaplanowana została kwota 32 miliony zł.

Sprawy lecznicza referował lekarz naczelny tow. dr. Lasota, który stwierdził, że gros niezadowolenia i narzekania ubezpieczonych powstaje z braku lekarzy, którzy mimo zatrudnienia w wielu ośrodkach leczniczych naszego miasta nie zawsze mogą podjąć złożonym na nich obowiązki.

W dyskusji nad sprawozdaniem tow. Lewandowski i Lechowicz oświadczyli, że Ubezpieczalnia Społeczna jest własnością świata pracy i winna się cieszyć jego zaufaniem i uznaniem. Na terenie piotrkowskim

układają się wyjątkowo pomyślnie stosunki pomiędzy światem pracy, a Ubezpieczalniami i dlatego pojedynczych wypadków nie należy generalizować. Na wniosek Komisji Finansowo-Budżetowej uchwalono wyłączenie terenów, zajętych pod zieleń przy ul. Słowackiego od Nr 6 do 14 włącznie. Według planów — tereny te nie będą już nigdy zabudowane, gdyż dzielnicą między ul. Słowackiego i Narutowicza, od ogrodu podernardynskiego aż do Sienkiewicza będzie w przyszłości stanowić jeden wielki rezerwat zieleni.

Następnie poszczególnie Komisje: Lo kalowa, Oświatowa, Zdrowia, Finansowa, Kontroli Społecznej i inne złożyły plany prac na rok przyszły i pierwszy kwartał roku 1950, po czym ustaliła nową skład Komisji Kwalifikacyjnej, do której weszli tow. tow. Salakowa, Szafranec i Janiszewski.

W wólczych wnioskach poruszono sprawę ulepszeń w dzielnicach robotniczych — doprowadzenia światła i wody, naprawy jezdní i chodników, zainstalowania gazu i t.p. oraz ponownego uruchomienia miejskiej komunikacji.

W odpowiedzi obecny na posiedze-

niu prezydent miasta tow. Pabisiek oświadczył, że sprawy te są troską Zarządu Miejskiego i inwestycje te będą stopniowo realizowane. Prowadzone są już starania o zakupienie od powiadnic autobusów dla komunikacji miejskiej.

O godz. 20 min. 35 uroczyste, a z kole 79 posiedzenie MRN w Piotrkowie zostało zakończone i uczestnicy przy dźwiękach marsza opuścili świetlicę robotników huty „Kara“.

Piotrkowski oddział PPB przystępuje do zimowych robót budowlanych Przygotowania na ukończeniu

Z dniem 1 stycznia rozpoczyna się sezon zimowych robót budowlanych, po raz pierwszy zakrojonych na tak wielką skalę. Jak nas informuje kierownik działu modernizacyjnego 9-go Oddziału Państwowego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Piotrkowie ob. Roman Krycki również na naszym terenie prowadzone będą w okresie zimowym prace.

Sezon zimowy, obejmujący wszystkie dziedziny pracy w budownictwie, trwać będzie do kwietnia. PPB znajduje się obecnie w ostatniej fazie przygotowań do prac zimowych — zgromadzono już środki techniczne i materiałowe, opracowana są już prawie całkowicie plany dla tych obiektów, na których prace trwać będą nieprzerwanie do wiosny.

Nasz rozmówca podkreśla zasadnicze cele wprowadzenia prac budowlanych w okresie zimowym, którymi są: przyspieszenie ogólnego tempa odbudowy, a przede wszystkim oddanie jak najszybciej do użytku odpowiedniej ilości izb mieszkalnych i pomieszczeń dla wszelkiego rodzaju zakładów, instytucji, urzędów oraz stałe zatrudnienie robotników, którzy dotychczas pracowali jedynie sezonowo.

Należy usprawnić działalność Gminnych Komisji Oświatowych

W lokalu Powiatowej Rady Narodowej w Radomsku, odbyło się zebranie Powiatowej Komisji Oświatowej, na którym omawiano działalność Gminnych Komisji Oświatowych, które w pracy swej wykazują wiele niedociągnięć. Komisje te nie dbają o realizację budżetów oświatowych poszczególnych gmin, przez co fundusze przeznaczone na inwestycje oświatowe nie są w porę wykorzystywane.

W czasie obrad Komisja postanowiła rozdzielić sumy przewidziane w budżecie dodatkowym Powiatowego Związku Samorządowego, 50 tysięcy złotych przeznaczono na umebliowanie i pomoce w przedszkolach w Konstantynowie i Bogumilowicach, 200 tysięcy złotych na urządzenie i wykończenie budynków

szkolnych w Bogumilowicach i w Konstantynowie, po 100 tysięcy złotych. W Olbrachciech 184 tysiące złotych i w Pajęcznie 184 tysiące złotych.

300 tysięcy złotych postanowiono przekazać Towarzystwu Burs i Stypendiów na kapitalny remont bursy, a 250 tysięcy przekazano na stypendia dla niezamożnej młodzieży robotniczej i chłopskiej.

Pełnomocnik powiatowy do spraw podatku gruntowego, zawiadomił Powiatową Komisję Oświatową, że otrzymał odborniki typu „Aga“, które przeznaczone są jako premia dla tych gromad, które w terminie uiszczyły podatek gruntowy. Odborniki te otrzymują szkoły znajdujące się w tych gromadach. (b)

Ze ten ostatni moment jest niemiędlący od pierwszego — najlepiej ilustrują cyfry. Oddział 9 PPB zatrudnił w wiosennym, letnim i jesienim sezonie około 470 robotników budowlanych, którzy na czas zimy tracili swoje zajęcie. W roku bieżącym stała pracę zimową znajdzie w miejscowym Oddziale PPB przeszło 320 robotników, a w przyszłym roku liczba ta znacznie wzrośnie.

Roboty sezonu zimowego obejmą wszystkie prace związane z wykonaniem surowych budynków, rozpoczęciem nowych budowli oraz prace wykonawcze. Uwzględnione zostaną także roboty instalacyjno-montażowe oraz wykończenie wnętrz — ale tylko w wypadku, gdy temperatura nie opadnie poniżej 15 stopni C.

Robotnicy leśni przekraczają plany produkcyjne

Jesienne prace zalesieniowe w lasach państwowych naszego powiatu zostały już zakończone. — Otrzymane z terenu meldunki świadczą, że prace wykonano na ogół zgodnie z planem, a w niektórych wypadkach plan przekroczono i poczyniono duże oszczędności.

W Leśnictwie Strzałków naprzekład i w Nadleśnictwie Gidle założono 11 arów nowych szkółek, przygotowano 26,31 ha gleby do zalesień wiosennych, dokonano definitywnych zalesień jesiennych siewem i sadzeniem na powierzchni 56,68 ha. Tym samym plan zalesienia dokonano w 109 procentach, zużytkowując tylko 60 procent prelimitowanych sum na wydatki. Znacznie przekroczenie planu i oszczędność jest zasługą zespołu robotników z Suchoj Woli. Sylwan.

LZS w Pławnie będzie miał własne boisko

W Pławnie młodzież zrzeszona w miejscowym Ludowym Zespole Sportowym prowadzi w dalszym ciągu prace związane z budową własnego boiska sportowego. LZS w Pławnie należy do najliczniejszych i najlepiej zorganizowanych w województwie łódzkim. Posiada sekcje tyżwiarską, piłki nożnej, siatkówki, tenisa stołowego i sekcję artystyczną

Z PRAC ZMP — w jedenastoletce w Radomsku

Z początkiem bieżącego roku szkolnego w jedenastoletce w Radomsku, mówiło się o tym, że praca w kołach ZMP „leży“. Na szczęście nie trwało to długo. Pod koniec września ZMP-owcy „ożyli“ się. Zreorganizowano i założono nowe kole.

Obecnie organizacja szkolna Z. M. P. w jedenastoletce liczy 474 członków zrępowanych w 11 kołach. Zarządy klasowe zrozumiały konieczność podniesienia poziomu ideologicznego wśród członków i obecnie w każdym kole odbywa się raz w tygodniu zebranie, na którym poruszane są aktualne zagadnienia. Poziom ideologiczny młodzieży staje się coraz wyższy.

na co w znacznym stopniu wpływa stałe czytanie prasy młodzieżowej i partyjnej. Organizacja szkolna ZMP dba również o pracę kulturalną.

Dobrze zorganizowana świetlica jest magnesem ściągającym liczne rzesze koleżanek i kolegów. Tutaj też zorganizowano samopomoc koleżeńską, która ułatwia postępy w nauce słabszym uczniom. Prawie wszyscy członkowie ZMP należą do Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

W 70 rocznicę urodzin Wielkiego Przyjaciela Młodzieży Generalissimusa Stalina Zarząd Szkolny ZMP zorganizował uroczystą akademię połączone z bogatym programem artystycznym.

W okresie zimowym można w powodzeniem przeprowadzać pewne innowacje i remonty budynków gospodarskich. Do nich należy np. wstawianie lub powiększanie okien i przewietrzników! Światło i powietrze są podstawowym warunkiem zdrowia. Zamknięcie zwierzęcia na całą zimę w ciemnej i dusznej oborze nie przyniesie żadnego pożytku, a przeciwnie, wpłynie ujemnie na jego zdrowie i wydajność.

Dlatego na światło, powietrze i ruch, musimy zimą tak samo zwracać piłą uwagę jak i na żywienie.

Hość światła jest wówczas dostateczna, gdy powierzchnia okien stanowi jedną piątą nastą do jednej dwudziestej powierzchni podłogi.

Nasze budynki gospodarskie prawie nigdy nie mają okien tej wielkości, to też w grudniu powinniśmy wykończyć na ich powiększenie. Przewietrzniki są najczęściej spotykane i najłatwiejsze do zastosowania, w budynkach

nie posiadających wentylacji, są wentylatory tzw. rękawowe lub kominowe.

Powinny one składać się z kominu zewnętrznego-większego, w który wsunięty jest komin węższy tak, aby przesłonie między nimi wynosiła około 15 cm. Komin wewnętrzny musi wystawać poniżej poziomu na jakieś 50 cm, zewnętrzny zaś kończyć się tuż przy suficie.

Rolnicy, posiadający deski tzw. półtorówki, winni również obejrzeć wszystkie drzwi. Napewno, w 99 procentach okaże się, że dotychczasowe drzwi są za wąskie i nie praktyczne. Przy ich przeróbce trzeba je możliwie poszerzyć, a poza tym, w budynkach murowanych, usu-

nąć progi, które zmuszają zwierzęta do przeskakiwania, co łatwo może spowodować wypadek. Nie trzeba przypominać, że drzwi umieszczone możliwie nisko nad podłogą, muszą się otwierać na zewnątrz a nie do obory, by gro madzający się obornik nie przeszkadzał w zamykaniu.

Jeżeli dotychczas nie mieliśmy czasu na zrobienie jesiennych porządków w budynkach, to grudzień jest terminem ostatecznym, aby je pomałzać z pajęczyn i wybielić wapnem. Do wapna dodajemy lugu z popiołu, aby tym sposobem zniszczyć bakterie chorobotwórcze.

Bielenie idzie najsprawniej, jeżeli we wsi mamy opryskiwacz do opryskiwania drzew,

bo wówczas wapno możemy wpryskać w każdą szparę bez trudu.

Dalsza sprawa, wymagająca zwrócenia uwagi, jest stan żłobów, a zwłaszcza żłobów u krów. W naszych warunkach najlepsze są żłoby prze nośne. Odpada nam wtedy kłopot z ciągłym równaniem obornika i uzupełnianiem desek, które ciągle się psują, gdyż leżą prawie zawsze w bezpośrednim sąsiedztwie oparów obornika.

Żłób przedstawiany, winien stać na szeroko rozstawionych nogach. Najlepiej żłób przymocować do stojaka, o szerokiej podstawie. Z przodu żłobu powinna być bezwzględnie umieszczona drabina, która nie pozwala na wyrzucenie paszy pod nogi, a z tyłu należy przybić deskę dodatkową, która spełnia to samo za danie z drugiej jego strony. Żłób taki można ustawiać i przesuwać w tę czy inną stronę w miarę nagromadzania się obornika. inż. St. Świętek.

Poradnik rolnika na miesiąc grudzień

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka 23 grudnia 1929 r.

SAMOBÓJSTWO BEZROBOTNEGO
22-letni Czesław Erlechs, zamieszkały przy ul. Piasecznej 15, popełnił samobójstwo, strzelając sobie w skroń. Erlechs pozostawał od dłuższego czasu bez pracy i bez środków do życia.

KATASTROFA W KOPALNI „JULIUSZ”
W dniu wczorajszym w kopalni „Juliusz” pod Sosnowcem wydarzyła się katastrofa, ofiarą której padło kilku górników. Wstrząs podziemny, spowodowany osunięciem się chodnika był tak wielki, że na powierzchni ziemi powylały w domach szyby w promieniu dwóch kilometrów.

PIERWSZE WYSTĘPY HITLEROWCÓW
Banda uzbrojonych hitlerowców dokonała napadu na członków międzynarodowej konferencji w sprawie taryf kolejowych, która obradowała w Karlsruhe. Kilku uczestników konferencji pobito ciężko.

POŻAR METRA W NOWYM JORKU
W Nowym Jorku zapalił się pociąg kolejki podziemnej, jadący pod rzeką East River. Kilkadzieciąt osób odniosło ciężkie rany i oparzenia.

ODKRYCIE NOWEJ KOMETY
Obserwatorium astronomiczne w Krakowie melduje o odkryciu nowej komety, znajdującej się w gwiazdozbiezie Herkulesa.

KINA

ADRIA — dla młodzieży (Stalina 1) — „Dobry wieczór” — godz. 16, 18, 20.
BAŁTYK (Narutowicza 20) — „Od działa Z-8” — godz. 17, 19, 21.
BAJKA (Franciszkańska 31) — „Nikt nie wie” — godz. 18, 20.
GDYNIA (Daszyńskiego 1) — „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 54” — godz. 11, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21.
HEŁ — dla młodz. (Legionów 2-4) — „Na morskim szlaku” — godz. 16, 18, 20.
MUZA (Pabianicka 173) — „Arinka” — godz. 18, 20.
POLONIA (Piotrkowska 67) — „Bitwa o Stalingrad” — godz. 17, 19, 21.
PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 76) — Kino nieczynne z powodu remontu.
ROBOTNIK (Kilińskiego 187) — Kino nieczynne z powodu remontu.
ROMA (Rzgowska 84) — „Ulica Grażyna” — godz. 15.30, 18, 20.30.
REKORD (Rzgowska 2) — „Podrutek” dla młodz. — godz. 16, „Cygański tabor” — godz. 18, 20.
STYLOWY (Kilińskiego 123) — „Cyrek” — godz. 18, 20.
ŚWIT (Bałucki Rynek 2) — „Opowieść o prawdziwym człowieku” — godz. 18, 20.
TECZA (Piotrkowska 108) — „Bitwa o Stalingrad” — godz. 16.30, 18.30 i 20.30.
TATRY (Sienkiewicza 40) — „Splewak nieznany” — godz. 16, 18, 20.
WISLA (Daszyńskiego 1) — „Od działa Z-8” — godz. 16.30, 18.30, 20.30.
WŁOKNIARZ (Próchnika 16) — „Ali Baba i 40 Różbójników” — godz. 16.30, 18.30, 20.30.
WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) — „Sumienie” — godz. 16, 18, 20.
ZACHĘTA (Zgierska 26) — „Życie dla nauki” — godz. 16, 18.30, 21.
W sobotę, tj. dn. 24 bm., kina nieczynne.

KOTONIARZE PORZUCILI PRACĘ
Kotoniarze łódzcy, którym przemyślowcy bez wypowiedzenia obcięli zarobki o 30 procent, w dniu wczorajszym porzucili pracę.

TEATR

PANSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27)
Dziś o godz. 19.15 sztuka Anatola Surowa pt. „Zielona ulica”. Wszystkie bilety wyprzedane.

PANSTWOWY TEATR NOWY (Daszyńskiego 34, tel. 123-02)
Teatr nieczynny.

PANSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. 11 Listopada 21, tel. 150-36)
Teatr nieczynny.

TEATR „OSA” (Traugutta 1, tel. 272-70)
W wigilię teatr nieczynny.

W I święto dn. 25 bm. o godz. 19.30 — „Romans z wodewilu”.
W II święto dn. 26 bm. o godz. 15.30 i 19.30 — „Romans z wodewilu” z udziałem T. Wesolowskiego.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”
W sobotę, dn. 24, w niedzielę dn. 25 — teatr nieczynny.

Poniedziałek dn. 26 o godz. 19.15 (jedno przedstawienie) „Plasznik z Tyrolu”. Operetka w 3 aktach M. Westa i Helda. Udział bierze cały zespół artystyczny. Chór — Balet — Orkiestra. Bilety do nabycia w kasie teatru od godz. 10 do 13 i od 17. W niedzielę i święta kasa czynna od godz. 11.
TEATR LALEK TPD „PINOKIO”
Codziennie — oprócz poniedziałków — „Wilk, koza i kozłata” Grabowskiego.

PANSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2 tel. 217-49)
Ostatnie dni! W niedzielę, dnia 25 grudnia o godz. 19.30 „Mój syn”.
W poniedziałek dnia 26 grudnia o godz. 19.30 „Mój syn”.

RADIO

14.55 Zapowiedź słuchowiska. 15.00 Cykl: „Pogadanki morskie”. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 15.50 Muzyka rozrywkowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 (L) Aktualności łódzkie. 16.25 (L) „Jedziemy na wczasy”. 16.30 (L) Audycja Tow. Przyj. Polsko-Radzieckiej — „Józef Stalin”. 16.40 (L) Interludium z płyt. 16.50 (L) „Z dziedziny radiotechniki”. 17.00 (L) Koncert dla zespołów najwyższej jakości w przemyśle włókienniczym. 17.45 Audycja Powszechnej Organizacji „S.P.” 18.00 „Z kraju i ze świata”. 18.15 „Melodie świata”. 18.40 Utwory fortepianowe Schumanna. 19.00 Audycja problemowa (O Stalinie). 19.15 Koncert z okazji 70-lecia urodzin Generalissimusa J. Stalina. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Muzyka rozrywkowa. 20.55 „Nagroda” — bajeczka białor. i „Złodziej z Karsu” — bajeczka ormiańska. 21.20 Muzyka taneczna. 22.00 (L) Rozmowa o filmie „Bogaty plon”. 22.10 (L) Kalendarz imprez sportowych. 22.15 (L) Program lokalny na jutro. 22.15 Koncert rozrywkowy. Transmisja z Bndapesztu. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na jutro. 23.15 Muzyka poważna. 24.00 (L) Koncert żyweń. 0.20 (L) Zakończenie audycji i Hymn.

ZE SPORTU

Jak sportowcy Polski Ludowej uczcili 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina?

W dniu 21 grudnia — w 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina sportowcy polscy na uroczystych akademiach dali wyraz swej głębokiej czci i gorącego przywiązania dla Wodza Międzynarodowego Proletariatu, Wielkiego Przyjaciela Polski — Józefa Stalina.

Rocznicę tę sport polski uczcił zobowiązaniami i pracą, której celem jest dalszy rozwój kultury fizycznej w Polsce oraz wychowanie nowych zastępów obrońców po koju.

Gorące uczucia holdu i przywiązania znalazły wyraz w depeszach i listach, które wysłane zostały przez polski świat sportowy na ręce Dostożnego Jubilata.

KRAKÓW

Z okazji 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina odbyły się w świetlicach sportowych wszystkich zrzeszeń klubów krakowskich uroczyste akademie, na których zapoznano uczestników z życiem i działalnością Wodza Międzynarodowego Proletariatu, Uczestnicy akademii wysłali do Generalissimusa Stalina depesze z wyrazami holdu i czci.

W czasie akademii złożono meldunki o wykonanych na dzień wielkiej rocznicy zobowiązaniach, m. in. o wybudowaniu przez młodzież akademicką lodowiska i toru hokejowego.

POZNAŃ

Członkowie Klubu Sportowego Związkowiec-Warta w Poznaniu przelali do Generalissimusa Stalina telegram, w którym zapewniają, że wzorując się na radzieckich organizacjach sportowych dążyć będą do umasowienia sportu, aby w ten sposób przyczynić się do wprężenia ludowy socjalizm w Polsce Ludowej.

Członkowie Zrzeszenia Sportowego Związkowiec w Poznaniu zorganizowali uroczystą akademię ku czci 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina. Oprócz sportowców poszczególnych klubów i kół, w akademii wzięło udział 80 osób ze Spółdzielni Produkcyjnej, gromady Barczin, pow. Kościan.

Przedstawiciel ZMP Piasecki w swym przemówieniu zobowiązał życie i działalność Wielkiego Bojownika o Wolność i Pokój, z którego dążeńmi wiąże się nasze nadziej klasy robotniczej polskiej, kładąc fundamenty pod budowę socjalizmu.

Na bogatą część artystyczną włożyły się występy zespołów świetlicowych oraz orkiestry Związku Zawodowego Poeci i Telekomunikacji. Zespoły dramatyczne recytowały wiersze, poświęcone Wielkiemu Stalinowi.

TOBUŃ

Członkowie Klubu Sportowego Ogniwo (Tobuń), chcąc uczcić dzień urodzin Wielkiego Stalina, zobowiązali się wybudować boisko do gier sportowych przy ul. 3 Maja.

LUBLIN

Sportowcy Zamościa dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina przygotowali podarunek, wy-

Hokeiści trenują na „Torkacie”

KATOWICE (Obsł. wł.) — Na obozie kadry reprezentacyjnej hokeistów przebywa obecnie 20 zawodników. Brak jest dotychczas Zielińskiego, Burdy, Coaricha, Kelma i Ziaji. Wszyscy oni mają trudności urlopowe i do Katowice przyjadą dopiero pod koniec tygodnia. Kapitan sportowy PZHL powołał dodatkowo na obóz Nowotarskiego, Węgrzyna i Wróbla.

— W imieniu władcy Delhi, otworzyć składy broni! Rustem-chan, konny risskaldar, tubylczy oficer miruckiego pułku, podjechał do bramy.
— W imieniu Bahadur-szacha!
Risskaldar zeskakuje z konia i rękojeścią szabli wali w żelazną bramę.
— W imieniu szacha Delhi!
— Odejdź — odpowiada mu głos z za bramy — nie otworzymy buntownikom.
To porucznik Forrest wyszedł z wewnętrznych pomieszczeń Arsenalu.
— Aha, cudzoziemcy odpowiadają!... I wnet lecą w bramę walki żelaza; kamienie.
— Oddajcie broń, cudzoziemcy!
— Nabój... Proch...
— Broń dla powstańców! Otwierajcie piwnice!
— Precz buntownicy! — krzyczy porucznik, wysokim, rwącym się głosem. — Zdradziście naszą królową.
— Nie ma już więcej nad nami twoje królowej!... Otwieraj!...
Wściekle uderzenia do bramy. Powstańcy idą szturmem na mur. Ale brama jest mocna, obita z dwóch stron żelazem.
— Drabiny! Przynieście drabiny! — komenderuje Rustem-chan. Grupa sipajów idzie półkolem, przystawia drabiny szturmowe do boczego muru, ludzie wdrapują się na górę, dziesiątki głów są już na szczycie muru...
Nagle wstrząs jakiejś magicznej siły zakłócił ziemią. Huk wzbijał się w niebo, huk jakiegoś nie słyszała ziemia Azji.
Słupy ogniste przebiły skorupę ziemską i z wściekłą siłą wytrysnęły w niebo.
To oficerowie brytyjscy wysadzili w powietrze składy amunicji.

obrażający na postumencie artystycznie wykonaną piłkę. Napis na metalowej tablicy głosi: Wodzowi Pokoju, Oswobodzicielowi Polski Ludowej — Józefowi Stalinowi członkowie ZES Unia-Sparta (Zamość).

BYDGOSZCZ

Na specjalnym zebraniu, zwołanym przez zarząd Pomorskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej postanowiono wysłać list do Generalissimusa Stalina, w którym zarząd zobowiązuje się wychować młodych piłkarzy pomorskich na zdrowych, silnych i politycznie świadomych obywateli, obrońców pokoju i niezłomnych bojowników so cjalizmu oraz otoczyć specjalną opieką Ludowe Zespoły Sportowe na Pomorzu.

Wioslarze Kolejarza postanowili oczyścić teren przy budowie nowej przystani, naprawić 30 wiosel i dwie łodzie we własnym zakresie. Wszyscy zaś członkowie zobowiązali się do rozpoczęcia sezonu w 1950 r. zwerbować po jednym zawodniku.

GDANSK

Rocznicę 70-lecia urodzin Generalissimusa Stalina sportowcy Wybrzeża

uczceli szeregiem akademii, zorganizowanych we wszystkich miastach woj. gdańskiego. Na akademiach sportowcy poznali życie Wielkiego Stalina i Jego Wielkie zasługi w budowie pokoju światowego i odzyskaniu niepodległości przez Polskę.

Na zakończenie części oficjalnych akademii, odbyły się występy artystyczne, w których recytacje wierszy autorów radzieckich i rosyjskie tańce narodowe wykonały zespoły świetlicowe.

Okręgowa Rada Kultury Fizycznej i Sportu przy ORZZ w Gdańsku powzięła szereg zobowiązań. Postanowiono pogłębić wśród szerokiego zrzeszenia sportowców znajomość ideologii marksizmu-leninizmu; dążyć do pełnego zrealizowania uchwały Biura Politycznego KC PZPR w sprawie kultury fizycznej i sportu; nawiązać ścisłą łączność z Ludowymi Zespołami Sportowymi i przyjąć młodemu sportowi wiejskiemu z jak najdalej idącą pomocą; zwiększyć ilość ćwiczącej młodzieży i otoczyć ją odpowiednią opieką ideologiczną oraz powiększyć w roku przyszłym ilość posiadających OSFiz, o 10 procent.

W Gdańsku Okręgowy Związek Bokserski zobowiązał się do stworzenia nowych sekcji w Ludowych Zespołach Sportowych na terenie woj. gdańskiego oraz podnieść ideologiczną kadre działaczy, instruktorów oraz zawodników.

Na apel Polskiego Związku Motocyklowego dalsze zobowiązania przyjęła sekcja Klubu Sportowego Związkowiec (Gdańsk). Postanowiono w terminie do 30 czerwca 1950 r. wyszkolić 300 kandydatów na kierowców samochodowych i motocyklowych.

W pierwszym rzędzie bezpłatnie przeszkoleni zostaną przodownicy pracy i wyróżniający się we współzawodnictwie pracownicy, wypytowani przez Rady Zakładowe. Równocześnie szkoleni będą członkowie kół i klubów sportowych ze wszystkich zrzeszeń sportowych woj. gdańskiego, ze szczególnym uwzględnieniem Ludowych Zespołów Sportowych.

Dalsze zobowiązania wzmoczenia wy siłków nad podniesieniem poziomu ideologicznego i sportowego podjęły zarządy AZS w Gdańsku oraz zarząd Oddziału Morskiego Automotoklubu Polski.

10 rekordów ZSRR pobili sportowcy radzieccy w dniu urodzin Generalissimusa Stalina

MOSKWA (obsł. wł.) — Dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina sportowcy radzieccy wzięli udział w masowych zawodach sportowych, na których pobito szereg rekordów Związku Radzieckiego.

Trzy rekordy pobili pływacy na wielkich zawodach w Moskwie. Reprezentacyjna sztafeta ZSRR w składzie: Bielaw, Prosiakow, Edasi, Mieszkow poprawiła o 2,1 sek. rekord ZSRR na 4x100 m. st. zmiennym, wynikiem 5:07,9 min. Mieszkow na 200 m. st. motylk. uzyskał rekordowy czas 2:38,2, lepszy od dotychczasowego rekordu o 1,6 sek.

Sztafeta 4x100 m. st. motylkowym w składzie: Mieszkow, Skripczenkow, Kriukow, Edasi, wynikiem 4:38,3 poprawiła własny rekord ZSRR o 5,9 sek. (Mieszkow uzyskał na pierwszej zmianie czas 1:07,2).

W Czeliabinsku na zawodach w podnoszeniu ciężarów znany ciężkoatleta z Leningradu Dugańow (waga półciężka) pobił rekord ZSRR w rwaniu prawą ręką, uzyskując wynik 99,5 kg, który przewyższa dotychczasowy rekord o 1,8 kg.

Stawczykowi nie udało się...

POZNAŃ (obsł. wł.) — W ramach imprez sportowych, zorganizowanych z okazji 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina, rozegrane zostało w Poznaniu spotkanie lekkoatletyczne, między reprezentacją Ligi szkolnej, a repr. Poznańskiego OZLA. Zawody za kończyły się zwycięstwem reprezentacji Ligi szkolnej 258:215 pkt.

W poszczególnych konkurencjach zwyciężyli: 80 m. — Stawczyk (POZLA) 9 sek. 1,000 m. — Barteci (POZLA) 2:49,6; 60 m. ppl. — Fibak (POZLA) 8,4 sek.; rzut granatem — Sumiński (POZLA) 74,4 m.; Kula (5 kg.) — Hoffman (POZLA) 14,76 m.; skok w dal — Ohnserge (Liga) 6,52 m.; skok wzwyż — Skalbania (POZLA) 1,75 m.; sztafeta wa hadlowa 5x50 m. — Liga 32,8 sek.; trójskok z miejsca — Wiza (Liga) 8,55 m.

Poza konkursem — Stawczyk zaatakował w trójskoku z miejsca rekord Polski, należący do Moroczka (9,09 m.). Próba nie powiodła się. Stawczyk uzyskał 9,01 m.

Sześć rekordów padło na zawodach lekkoatletycznych w hali rozegranych w Leningradzie: 17-letnia Zybina pobila rekord junierek w pchnięciu kulą wynikiem 12,26 m. Jej rówieśnice Bogdanowa i Leontiewa prze-

biegły 100 m w rekordowym czasie 12,6 sek. Nowe rekordy ustanowiły również Bystrowa w biegu na 200 m — 27,1 sek. i Pietriewa w biegu na 400 m — 1:03,1 min. W konkurencji mężczyzn rekordy pobili: Pozidajew w biegu na 2000 m — 5:46,2 min. i Litujew w biegu na 60 m p. pl. — 8,1 sek.

Dział oficjalny ŁOZB

Komunikat Kapitanatu Nr. 7

1) Na zawody międzyokręgowe Poznań — Łódź, które odbędą się w Łodzi w dniu 5 stycznia 1950 r. o godz. 19 wyznaczamy następujących zawodników:
waga musza Kargier — Stasiak (rezewa)
waga kogucia Czarnecki — Brzózka (rezewa)
waga piór. Mazur — Kowalski (rezewa)
waga lekka Marcinkowski — Kaczmarek (rezewa)
waga p. sr. Zachara — Maciejczyk (rezewa)
waga średnia Olejnik — Piórkowski (rezewa)
waga p. ciężka Walaszczuk — Gampe (rezewa)
waga ciężka Niewadził — Jaśniewicz (rezewa)

Do próbnej wagi obowiązani są stawić się zawodnicy w środę dnia 4. I. 1950 r. o godz. 18 w lokalu ŁOZB.

2) Na zawody międzyokręgowe Kraków — Łódź, które odbędą się w Krakowie w dniu 8 stycznia wyznaczamy następujący skład:
waga musza Stasiak — rezewa Potocki
waga kogucia Brzózka — rezewa Szaliński
waga piórkowa Kowalski — rezewa Adamus
waga lekka Kaczmarek — rezewa Borowski
waga p. sr. Maciejczyk — rezewa Grygielowski
waga średnia Piórkowski — rezewa Ratyński
waga p. ciężka Walaszczuk — rezewa Gampe

Jaśniewicz

Zawodnicy obowiązani są stawić się do próbnej wagi w sobotę dnia 7. I. 1950 r. o godz. 8 rano w lokalu ŁOZB. Skąd nastąpi odjazd do Krakowa.

Kierowników Sekcji Bokserskich czyni się odpowiedzialnymi za wagę, przygotowanie do zawodów i za punktualne przybycie na wagę. Zawodnicy wyznaczeni na zawody w Krakowie zabiorą z sobą buki, bandaż i ręczniki.

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaktor naczelny 215-14
Zastępca red. naczelnego 218-23
Sekretarz odpowiedzialny 219-05
Dział partyjny 254-25

Redaktorzy wewn. 10
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennej 219-42
Dział mutacji 223-29
Dział młodej i sportowy 254-21
Dział ekonomiczny wewn. 8 i 11
Dział fabryczny 218-19
Dział rolny 254-21

Redakcja nocna wewn. 9
Kelparta 172-31

Łódź, Piotrkowska 70, tel. 232-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 86, tel. 111-50 i 114-76
Wydawca ESW „Prasa”
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. ESW „Prasa”
Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 204-02.

Niewierzmienny zbieg

Stary, przestraszony szach, idzie mu naprzeciw. Rękami przytrzymuje poly złotolitego stroju, okrywające trzęsące się ze strachu chude nogi.
— Uciekaj, kapitanie! — mówi drżącymi wargami. — Jeśli ukryje Anglików, powstaną mnie zabiją.
W dole słychać krzyki. Hadzi, strażnik pieczęci szacha, zakłął już w wejściu Fiesera. Zbyt wiele gniewu zebralo się wśród ludu, zbyt wielkie są zbrodnie Anglików. Tłum biegnie na górę. Zabity za stał Fieser, w pokojach samego szacha, zabito również kapitana Douglasa.
Ogromny tłum powstańców przewala się przez Srebrny Bazar. Tkacze, rusznikarze, kamieniarze, kotlarze, bednarze, biedota miejska, lud robotczy połączyli się z sipajami.
— Broni!... — słyhać okrzyki — Zabrać broń sahibom!...
Tłum gromadzi się przy zachodnim, ślepych zakończeniu ulicy. Tu, za wysokim murem, stoi okrągły gmach Arsenalu. Kowale, garniarze, tragarze, poganiacze wielbłądów wiedzą, czego im potrzeba. Tu jest broń, tu są karabiny, nabójki, proch, pociski, tysiące karabinów, dziesiątki tysięcy naboji, broń to uleń dla powstania.
Brama Arsenalu jest zamknięta. Dwaj oficerowie królewscy zamknęli ją i zabarykadowali się we środku. Obsługa Arsenalu, sami Hindusi, jeszcze dziś rano opuścili oficerów, a żołnierzy brytyjskich nie ma, nikt więc nie będzie bronił magazynów Arsenalu.